

Visiems Lietuvos XX-to amžiaus istorikams: Lietuvos istorijos instituto, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro, Vilniaus universiteto, Vytauto Didžiojo universiteto, ir kitiems Lietuvos istorikams, tyrinėjantiems XX amžiaus Lietuvos istoriją, LRT žurnalistams ir kitų organizacijų atstovams

Vytenio Aleksandraičio,
keletą metų tyrinėjančio
J. Krikštonio biografiją

INFORMACIJA

apie tolimesnį Juozo Krikštonio šmeižtą vykdomą Lietuvos istorijos instituto per LRT

Šmeižtą su išsigalvotais „duomenimis“ dar 2014-06-30 raštu Ukmergės merui Istorijos institutas rašė visišką absurda, čia 28 psl. pateiktą, o š. m. liepos 15 d. LRT.lt tinklalapio straipsnyje AR REIKIA PANAIKINTI DETOTALITARIZACIJOS KOMISIJA; apie dvigubą¹ Didvyrių *Juozą Krikštonį*, nukentėjusį nuo nacių, šio Instituto istorikas *Valdemaras Klumbys* parašė taip:

lrt.lt/naujienos/nuomones/3/2604459/valdemaras-klumbys-kodel-reikia-panaikinti-detotalitarizacijos-komisija

LRT | .lt

Komisija suprimityvina praeitį

Ir dar vienas dalykas iš svarbių, bet retai teprisimenamų: komisijos veikla sukuria visuomenėje įspūdį, kad įmanomas vienas sprendimas ir vienas praeities veikėjų įvertinimas. Kartais jis iš tiesų įmanomas, kai tai susiję su tiesioginiu dalyvavimu žmonių žudynėse. Todėl Krikštonio atvejis taip piktina istorikus (ir mane) – duomenų apie jo dalyvavimą „baudžiamosiose akcijose“ pakanka. ???

Bet kai pradėdame spręsti apie asmenų, kurie tiesiogiai žmonių nežudė ir tokių dokumentų nepasirašinėjo, kaltę, viena nuomonė dažnai neįmanoma. Nėris ir toliau kels įvairiausių vertinimų, nes jos neįmanoma sukišti į tą kolaboravimo lentynėlę. Ir tai gerai, taip ir turi būti. Nes bendras vertinimas reiškia mitologizaciją, heroizaciją, o tai yra apie propagandą, bet ne apie tikrovę.

¹ pay.: ištrauka iš *Valdemaro Klumbio* straipsnio KODĖL REIKIA PANAIKINTI DETOTALITARIZACIJOS KOMISIJA, kuris

buvo [publikuotas 2025-07-15 LRT.lt tinklalapyje](https://www.lrt.lt/tinklapyje), kurio adresas nuotraukos viršuje. Galima [atsidaryti ir didesni šį vaizdą](https://www.lrt.lt/naujienos/nuomones/3/2604459/valdemaras-klumbys-kodel-reikia-panaikinti-detotalitarizacijos-komisija). O to straipsnio internetinis adresas yra <https://www.lrt.lt/naujienos/nuomones/3/2604459/valdemaras-klumbys-kodel-reikia-panaikinti-detotalitarizacijos-komisija>

Svarbiausia yra tai, kad LRT, kaip žiniasklaidos priemonė, už mūsų mokesčių mokėtojų lėšas išlaikoma, ir valstybinės įstaigos Lietuvos Istorijos instituto (toliau Istorijos instituto, arba Instituto) mokslininkas *Valdemaras Klumbys* šmeižti Didvyrio neturėjo teisės, nes **LRT ir šis Institutas bei asmeniškai V. Klumbys buvo nuolat informuojami apie archyvuose atrandamus dokumentus, paneigiančius J. Krikštonio buvimą Baltarusijoje**. Apie tuos atrandamus dokumentus šių eilučių autorius kraštotyrimo tyrimo eigoje nuolat informuodavo Prezidentą, Seimą, Vyriausybę, o taip pat informuodavo² Institutą bei asmeniškai istorikus bei čia straipsnio pavadinime minimos Komisijos narius: nuo Instituto deleguotus *Mindaugą Pocių*, o po to ir V. Klumbį.

Net iki šių kraštotyrimų tyrimų, pagal tada turėtus oficialius duomenis, paminėtus istoriko M. Pocius Pažymos pabaigoje [11(10)-tame psl.] kaip išvadoje (išvados visada pabaigoje rašomos) buvo pateikta, atseit, „prieštaringa“, bet nepaneigta informacija, jog J. Krikštonis, grįžęs iš kalėjimo, VISĄ NACIŲ OKUPACIJOS LAIKOTARPĮ SLAPSTĖSI NUO VOKIEČIŲ. Tuo labiau, jog toje Pažymoje buvo pabrėžta, jog iš tiesų buvo suimtas GESTAP-o ir nacių kalintas, nurodžius dokumentą, patvirtinantį tą svarbų faktą.

Pagal logiką ir sveiką protą, jeigu vokiečiai išleidžia iš kalėjimo, ir nuo jų reikėjo slapstytis; net per visą jų okupacijos laikotarpį, tai akivaizdu, jog suėmimas ir kalinimas buvo okupacijos pradžioje ir slapstytis nuo vokiečių reikėjo todėl, kad J. Krikštonis nenorėjo vokiečiams tarnauti. Toks yra net artimųjų fiksuotas prisiminimas, apie kurį M. Pocius savo „moksliniame“ straipsnyje net išsityčiojo iš artimųjų, net nežinodamas istorinės situacijos.

Bet, dabar čia LRT straipsnyje kritikuojama Komisija jos nario V. Klumbio, buvo priėmusi sprendimą šiam dvigubam Didvyriui šalinti paminklinį akmenį ir prie savo „išvados“ pridėjo tą M. Pocius Pažymą. O pagal jos pabaigą gavosi ar ne panašu į „nacistinį kerštą“ už J. Krikštonio slapstymąsi nuo nacistų karinės tarnybos?

Po tokio absurdiškos „išvados“ paaiškėjo, jog ta Komisija net nematė ir neskaitė tos Pažymos iki balsavimo tokiam absurdui priimti. Tai paaiškėjo vykusiame Teisme dėl to sprendimo „teisėtumo“ (apie tai ruošiamoje studijoje bus pateikta, kurios nuoroda gale), kurį Teismas ir panaikino. Todėl nieko keisto, jog LR Prezidentas *Gitanas Nausėda* dėl tokios „komisijos“, jau kabučių vertos, nežada raudoti⁴.

¹ - dvigubu Didvyriu yra Juozas Krikštonis, nes jis nepabijojo ir prieš nacizmą protestuoti, dėl ko kalėjime atsidūrė.

² šių eilučių autoriaus paskutinėje apibendrinančiojoje INFORMACIJOJE, skirtoje Prezidentui, Seimui, Vyriausybei, ... ir Instituto tada naujam direktoriui *Aurimui Švedui*, per internetines nuorodas galima pamatyti tos apie J. Krikštonį informacijos CIKLO atskirai 2024-05-24 [12:07](#), 2024-06-07 [13:40](#) ir 2024-08-10 [23:55](#) teiktų studijų turinius. O paskutiniosios - GAUSIOS INFORMACIJOS APIBENDRINIMUI buvo **LOGINĖ PROBLEMOS KONCEPCIJA** skirta per 2021-08-16 paminėtą [Karaliaučiaus universiteto 480-metį](#) ir jame dėstytos LOGIKOS, kurios pagrindais buvo prasielkta minimo asmens biografijos „tyrime“, darančiais žala net tada Pasipriešinimo prieš antrąją sovietinę okupaciją 80-mečio minėjimų kokybei. Į šių informacijų ciklo apibendrinančią studiją galima patekti per internetinį adresą <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/karaliauciaus-univer-ui-480/index-prezid-24.htm>

³ - ši Pažyma, autoriaus Mindaugo Pocius rašytina iš didžiosios raidės, nes joje yra daug reikalavimų tirti, kas ne aišku, ir jos pabaigoje (priešpaskutiniame puslapyje) pateikta prieštaringa-nepaneigta informacija, o taip pat ir to psl. pradžioje sugretinta informacija su dar ankstesniame psl. nurodytomis Borisove žydų žudynėmis, pagal liudininkų 3/1 parodymų santykį gaunasi J. Krikštonio naudai, kad jo ten nebūta, - jį painiota su kitu į jį panašiu karininku. Taip, kad tuo priešpaskutiniu puslapiu perbraukiami iki to priešpaskutinio psl. buvę visi išsigalvojimai apie „Krikštonį Baltarusijoje“. Ši Pažyma buvo rengta 2021-12-02 mokslinei konferencijai Ukmergėje, kurios žadėtas tolimesnis ciklas buvo nutrauktas dėl prasidėjusio karo Ukrainoje. O, kadangi buvo minėta Komisija apgauta, jai tos Pažymos neparodžius, todėl internete pasirodė kitas - anoniminis tos „pažymos“ PLAGIATAS jau lygiai vienu psl. trumpesnis, tuo labiau, kad ta

„pažyma“ buvo be jokių rekvizitų. Apie tai Teisme ir buvo priekaištauja. Todėl teko šių eilučių autoriui išsisaugoti jos pirmąjį originalų variantą ir jį paskelbti savu internetiniu adresu - <http://www.kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/pazyma%20apie%20j-kriksta.pdf>

⁴ - tokią Prezidento pasakymą per ELTĄ Augustė Lyberytė 2025.06.14 publikavo internetiniu adresu <https://www.lrt.lt/naujienos/lietuvoje/2/2590486/nauseda-jeigu-desovietizacijos-komisijos-neliks-as-tikrai-neraudosiu>

Tačiau Lietuvai žala ypatinga, kai Teismui reikėjo naikinti nepamatuotą ir net visai nesvarstytą tos „komisijos“ „išvadą“ Nr. 1 (kaip pirmąjį prisvilusį blyną) ir po jos išprievartauto Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (toliau LGGRTC-o, arba Centro) vandališką sprendimą Pa-2 irgi teko panaikinti.

O tai ir yra žala, kad į mūsų šalies vidaus reikalus įsikišo kaimyninės šalies diktatoriaus A. Lukašenkos režimo ne tik propagandinė žiniasklaida, bet ir Užsienio reikalų ministerija su savo pareiškimu darydama spaudimą mūsų Centrai ir jo Generaliniam direktoriui dr. Arūnui Bubniui, cituodama, neva, jo žodžius, kurių neteko tokių pastebėti. Spaudimas buvo akivaizdus (apie jį čia 33 psl. straipsnelyje JAU PRISIŽAISTA SU UGNIMI) nes tuo metu šio Teismo nuosprendis dar buvo neįsiteisėjęs.

Svarbiausia, jog Baltarusijos URM savo šmeižtui pagrindu pasirinko minėto M. Pociaus žodžius, jog, neva, „*nėra abejonių*“, jog J. Krikštaponis, neva, „Baltarusijoje ...“, kai šie jo žodžiai buvo naudojami ir minėtai mūsų „komisijai“ apgauti.

Taip, kad matome, jog tos „komisijos“ nariai deleguoti nuo Istorijos instituto, šmeiždami mūsų Didvyri, labai „smagiai“ tarnauja, kaip ir, A. Lukošenkos režimui „stiprinti?“, kuris vykdo masinių žudynių ekshumacijas, - jos čia 34-35 psl. parodytos.

Tačiau, po šio kraštotyrimo tyrimo, pagal esančių Ypatingajame (LYA) archyve dokumentų visumos vaizdą, iškyla hipotezė, kad jeigu J. Krikštaponis būtų buvęs Minske, tai, jis, kaip teisę išmanantis, kalbą gerai vokiečių žinantis ir turintis patirtį, kaip vokiečius stabdyti nuo karinių nusikaltimų, gal būtų sugebėjęs ir savo 2/12-tąjį batalioną atitraukti nuo karinių nusikaltimų? Gal ir dabar prie Minsko ekshumacijose būtų mažiau nužudytų žmonių? Ar ne tai reikia kvalifikuotai kuo skubiausiai pranešti Baltarusijos užsienio reikalų ministerijai, paaiškinus, jog archyvuose yra ir prieštaraujančių žinių dėl J. Krikštaponio buvimo Baltarusijoje? Kad „J. Krikštaponis Baltarusijoje“ būti ne kaip negalėjo, sutrauktai dokumentais įrodyta šių eilučių autoriaus publikuojama Nepriklausomybės gynėjų sąjungoje, kurioje istorikų „tyrimuose“ Holizmo ignoravimas atskleistas. Bet Pozicijos tinklalapyje yra aiškesnė redakcija, net dviejose dalyse. Patekti galima nuo II-osios dalies, tik sugrįžimui į II-ąją dalį, reikia nepamesti paskyros, nes iš I-osios dalies į II-ąją dalį patekti negalima. O susipažinus ten su dokumentais, čia daugiau akcentuojama į istorinio „tyrimo“ klystkelius.

Todėl čia toliau aiškinimas yra 38-ių psl. ir 29 paveikslėlių apimtyje, o pabaigoje pateikta nuoroda į šiuo metu rengiamą dar išsamesnę visų tyrimų apibendrinančiąją studiją, kurią reikėtų pratęsti ir visiems norintiems, kuriems rūpi tiesa, o ne kieno nors politinis užsakyamas.

Tuo labiau, apie politinį reikalavimą buvo teigiama toje V. Klumbio kritikuojamos „komisijos“ posėdyje, apie ką minėtame Teisme buvo pabrėžtas toks pažeidimas.

Glumina tai, kad Institutas, skirtingai nei Centras, visai nereagavo į pateikiamus naujus archyvuose atrastus faktus, dėl kurių šių eilučių autorius susirašinėjo tik su Centru, kuris į tuos faktus reagavo savaip, bet prieštaravimams žinioms suvokti reikalingas laikas.

Taigi, Centras, gaudamas kitokius faktus, sprendimą LGGRTC-as pakoregavo, nei V. Klumbio kritikuojama „komisija“ liepė, o Teisme Centro atsakovė nustebino Teismą pasakymu, jog archyvai dar neištyrinėti ir nėra patikimų duomenų dėl J. Krikštaponio.

Čia ir yra visa Instituto istoriko M. Pociaus priežastis, jog jis daug dokumentų nematė, ir čia analizuojama konkrečiai kokių nematė.

Bet matė Centro istorikas A. Rukšėnas patį svarbiausią 1947 m. NKVD dokumentą, kuriame buvo pasakyta, jog **J. Krikštaponis slapstėsi nuo vokiečių Ukmergės rajone** ir keistai jame buvo parašyta, jog jis „*bėgo nuo vokiečių armijos*“, duodant suprasti, jog bėgimas vyko ilgą laiką. Ir ta žinia, šių eilučių autoriui atrašinęsiam istorikui kėlė nerimą – bet apie tai nesiruošė skelbti, kol tyrimo neatliks. O, kad to tyrimo nereikėtų atlikinėti, V. Klumbio kritikuojama „komisija“ nusprendė J. Krikštaponiui naikinti Atminimą, ką Teismas tokias neteisėtas procedūras ir sustabdė.

Taigi grįžtant prie [1 pav.](#) V. Klumbio teksto, galima pasakyti, kad nors pastarasis yra iš dalies teisus dėl *Salomėjos Neries*, neva, „kolaboravimo“, kai, pagal V. Klumbį, tada nebuvo viešai keliama okupacijos pavojaus problema⁵, o tada marksistinės madingas idėjas ji atsivežė iš Vakarų Europos (Prancūzijos), kurios ir dabar neomarksistinės ES populiaros (apie tai istorikas V. Klumbys neužsiminė, jog nusikalstamas leninizmas ir stalinizmas neturi nieko bendro su marksizmu ir jo Revizionizmu), bet šiame **straipsnyje primityviai J. Krikštaponis priešpastatomas su poetės politinių klaidų problema**. Kaip, tik, S. Neris ir pateko į tą laukinių Rytų ir civilizuočių Vakarų sankirtą, apie kurią ir Karlas Marksas rašė, būdamas vienu didžiausiu rusafobu, laikęs Moskoviją (liaudiškai „Maskoliją“) kaip klastingą, iš Kyjivo Rusios pavogusią jos pavadinimą ⁶..

Visų pirma, neteisinga, kad [1 pav.](#) daugiskaitoje minimi istorikai, neva, besipiktinantys J. Krikštaponio atveju, kai yra žinoma, jog jo biografiją „tyrinėjo“ tik *Alfredas Rukšėnas*? **Jo „tyrinėjimas“ į kabutes paimtas, nes jo 2014-12-19 parengta „pažyma“⁷ buvo LR Generalinės prokuratūros atmeta⁸**. O istoriko *Mindaugo Pocius* rašinių apie J. Krikštaponį, kuris kaip studentas naudojos A. Rukšėno konsultacijomis ir jo atrinktomis dokumentų kopijomis⁹, ar galima lakyti „tyrinėjimu“? Tuo labiau, kai M. Pocius net gal nebuvo archyvuose; nes nesinaudojo LCVA R-1444 fondu¹⁰, o taip pat, varge, ar LYA matė dokumentus, skandalingai jo „cituojamus“? (Tos M. Pocius liudininkų „citatos“ čia 9-10 psl. demaskuojamos.)

Antra, ar galima neaiškius liudininkų parodymus apie jų tariamai J. Krikštaponio dalyvavimą „baudžiamosiose akcijose“ vadinti „duomenimis“? Tuo labiau, kad LR Generalinė prokuratūra 2022-01-22 rašte **Nr. 17.2-829** juos atmetė! Net remiantis tesės pagrindais, dėstytais aukštosiose mokyklose¹¹, tuos „liudininkų parodymus“ negalima laikyti „pakankančiais“ duomenimis.

⁵ - straipsnyje SALOMĖJA NERIS KAIP NE HEROJE Valdemaras Klumbys rašė: „*Paskutinių Lietuvos vyriausybės posėdžių dalyviai ne tik nutarė nesipriešinti, bet ir neperspėjo visuomenės apie tai, kas vyksta, dargi raminta raginant laikytis rimties ir draugiškai sutikti Raudonosios armijos karių*. Nesunkiai galiu pateisinti nesipriešinimą (akivaizdu, kad apsiginti buvo neįmanoma), bet **okupacijos fakto slėpimas nuo visuomenės jau sunkiai suprantamas**. Galima surasti argumentų už tokį sprendimą, aš jiems netgi pritarčiau, bet išlygų tektų daryti ne mažiau, nei *Neries atveju*.“ (Paryškinimai šių eilučių autoriaus). Šį istoriko V. Klumbio straipsnį galima skaityti internetiniu adresu <https://www.lrt.lt/naujienos/nuomones/3/259228/valdemaras-klumbys-salomeja-neris-kaip-ne-heroje>

⁶ - apie Karlo Markso „rusafobiją“ jo straipsnis „XVIII-to amžiaus diplomatinės istorijos demaskavimas“ IV dalis 1856-1957 ir visa citatą galima pamatyti pagal šios išnašos numerio aktyvią nuorodą (jos internetinis adresas labai ilgas, ir todėl nerodomas) į Aleksejaus Cheromusškino iš Chabarovsko veikėjo, pažinojusio M. Gorbačiovą ir dabar politiniame prieglobstyje yra Paryčiuje

⁷ - į kabutes imama 2014-12-19 „pažyma“ parengta Lietuvos gyventojų tyrimo centro (toliau LGGRTC-o, arba Centro) istoriko *Alfredo Rukšėno*, kuri buvo LR Generalinės prokuratūros atmeta, nors joje buvo nuo Lietuvos teisininkų nuslėptas labai svarbus J. Krikštaponio kalinimas nacių kalėjime faktas ir kiti svarbūs faktai praleisti. Šią „pažymą“ galima pamatyti internetiniu adresu https://genocid.lt/UserFiles/File/Titulinis/2016/20160210_krikstaponis_02.pdf

⁸ - atmeta „pažyma“ buvo pridėta prie 2014-12-19 LGGRTC-o tada buvusios Gen. direktorės *Teresės Birutės Burauskaitės* rašto-prašymo panaikinti J. Krikštaponiui savanorio statusą, bet tas prašymas buvo LR Generalinės prokuratūros atmetas raštu **2015-01-22 Nr. 17.2-829**, tas atmetimo raštas yra saugomas Centro tinklalapyje internetiniu adresu https://genocid.lt/UserFiles/File/Titulinis/2016/20160210_krikstaponis_03.pdf

⁹ - apie atrinktas kopijas ir apie A. Rukšėno konsultacijas M. Pocius prisipažino mokslinio žurnalo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2022 m. Nr. 1(51) 9-tame psl. straipsnio „**Juozas Krikštaponis (Krištaponis) dalyvavimo Holokauste ir istorinio atminimo**

problema“, pačiame [vade parašęs; „*Autorius dėkingas A. Rukšėnui už konsultacijas ir suteiktas archyvinų dokumentų kopijas.*“ Tik, idomu, kiek pūdų kopijų reikėjo nukopijuoti? Argi ne paprasčiau archyvuose pačiam tuos dokumentus pamatyti iš mikrofilmų ir skaitmenizacijos? (To žurnalo internetinis adresas yra https://www.genocid.lt/UserFiles/File/leidiba/Zurnalas/51_zurnalas.pdf

¹⁰ - nėra M. Pocius atžymos LCVA archyvo iš R-1444 fondo aprašo 1, bylos 2 dokumentų panaudos lape, kurioje yra patys svarbiausi 2/12 bataliono dokumentai ir to Panaudos dokumentų lapo vaizdo internetinis adresas yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_135335.jpg

¹¹ - čia šių eilučių autorius turi mintyje sovietiniais laikais dėstytus taip vadinamos sovietinės teisės pagrindus, kurie, atmetus pavadinime „sovietinės“ - visi TEISĖS PAGRINDAI turėtų būti visame pasaulyje vienodi.

Jau net aukštą mokslą baigusiam, vis tik, gal reikia susivokti, jog tų pateiktų „duomenų“ net netyrinėjo patys KGB-istai, juos tik užrašę. **Ar tik iš užrašytos ir visai teisininkų-kriminalistų netyrinėtos OPERATYVINĖS informacijos galima daryti kažkokias „išvadas“?** Kodėl net žurnalistų etikos niekas nepamoko, kad iš tokių; tik operatyvinių-netyrinėtų „duomenų“ skleisti paskalas ne tik ne etiška, bet ir ...?

Tuo labiau, kad J. Krikštaponio atžvilgiu net patys Lietuvos TEISININKAI PASIGEDO KONKREČIŲ OBJEKTYVIŲ DUOMENŲ¹², kurie pravalomi suvokti ir kitų humanitarinių specialybių tyrinėtojams!

J. Krikštaponio atveju, neklaidinant skaitytojų, kad, neva, yra „pakankamų duomenų“, visų pirma reikėjo sąžiningai atlikti tyrimą, gerai įsiskaitant į visus parodymus ir **būtina buvo paieškoti akivaizdžius prieštaravimus**, kurie labai aiškiai pastebimi pačiuose neaiškiuose „liudijimuose“.

Keista, kad A. Rukšėnas net neatkreipė dėmesio į prieštaraujantį „liudininko“ *Martyno Kačiulio* biografiją, nors savo daktarinėje disertacijoje ir po jos nagrinėjo motyvą stoti į batalioną ir „tyrė, ir kūrė?“ tų narių „kolektyvinį portretą“¹³, bet kažkodėl nematė, kad M. Kačiulis buvo komunistiniu nusikaltėliu - pagrindininku, kovojusiu prieš A. Smetonos režimą, ir už tai du kartus buvo kalintas kalėjime. O išlaisvintas buvo sovietinės okupacijos, kuri tada ir įdarbino Raudonosios armijos karinėje bazėje. Suprantama, kad, karui prasidėjus, iš kart M. Kačiulis ir pasislėpė nuo atpildo dar steigiamame A. Impulevičiaus batalione, kai tame batalione net paties A. Impulevičiaus dar nebuvo.

O vėl grįžtant sovietams, su jais kaip komunistas-pagrindininkas M. Kačiulis nuėjo net iki Berlyno, gaudamas net du medalius, o po to ir 25 metus lagerio gavo už buvimą tame 2/12 batalione.

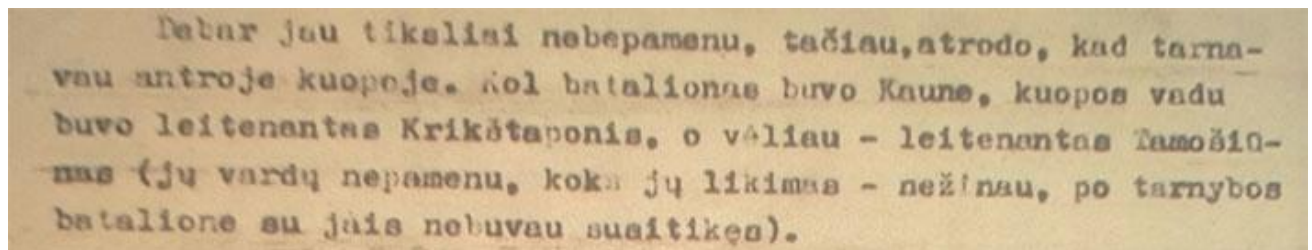
Visai kitą kelią pasirinko tos pačios 2-osios kuopos puskarininkis *Edvardas GUOGA*, kuris tapo prieš sovietinius okupantus netoli Lekėčių garsaus Valkų mūšio vienas iš vadų ir už tai buvo kalintas Magadane.

¹² - dėl konkrečių objektyvių duomenų trūkumo J. Krikštaponio klausimu LR Generalinė prokuratūra 2015-01-22 informavo ir Lietuvos laisvės kovotojų sąjungai savo raštu Nr. 17.2-841, kurio internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/gagarino-nuzudymas/laiskai/tyrimai/luk-pirat/impul/falsifik/gen-pr-lks-ui.jpg>

¹³ - čia turima mintyje A. Rukšėno 2012 m. žurnalo „G. ir R.“ Nr.32 straipsnyje „**Lietuvos gyventojų stojimo į Kauno savisaugos batalionus 1941 m. vasarą ir rudenį motyvai**“, kur citatos vieta yra 24 psl., kurio internetinis adresas yra https://www.genocid.lt/UserFiles/File/leidiba/Zurnalas/32_zurnalas.pdf, o taip pat A. Rukšėno ginta disertacija 2013-10-18 Vilniuje [LII(Lii)] tema „*Kauno tautinio darbo apsaugos, 2-ojo pagalbinės policijos tarnybos bataliono karių kolektyvinė biografija*“. Recenzantai (oponentai) dr. A. Bubnys ir prof. dr. Jonas Vaičėnionis. Apie tai daugiau: <https://www.genocid.lt/centras/lt/1905/a/>, o taip pat ir Istorijos instituto sąvade: <https://www.istorija.lt/doktorantura/apgintos-disertacijos/183> (P.S.: nors pačios šios A. Rukšėno disertacijos dar neteko matyti, bet šokiuoja jau jos vien pavadinimo pabaiga (ji šio teksto autoriaus paryškinta) ir jo; kaip pedagogo bei buvusio Sąjūdžio nario Jonavoje požiūriu į tos pavadinimo paryškintos „... bataliono KOLEKTYVINĖ biografija“ dalies, prieštarauja pedagoginei etikai, bei atsiduoda perdėtu sovietiniu stiliumi, viską spėsti tik per kolektyvinę prizmę, dar, net ir neteisiškai taikyti draudžiamą kolektyvinę „kalbę“, kad ir J. Krikštaponiui, kai į batalioną stojimo buvo be galo daug motyvų, kurių matosi iš tolimesnio A. Rukšėno straipsnio,

kuriame atrandami trūkumai neatidais darbo įrodymai, bet kaip, parenkant literatūrą, apie ką dar ruošama studija, kurios nuoroda yra šio laiško pabaigoje

O po kalinimų, kai jau ne tardymuose, o apklausose kiti liudininkai J. Krikštaponį minėjo kuopos vadu, buvus PIRMIAU, O PASKIAU jo pavaduotoją Tamošiūną bei Reikalą, ir pastaruosius abu besikeičiančius minėjo, tai nesusivokiantiems gal buvo ir ne aišku, kokį periodą užima žodžiai „pirmiau“ ir „paskiau“? Bet viską „į vietas sustatė“ E. Guoga 1982 m. Tarptautinėje apklausoje, kuris pasakė aiškiausiai, jog: **KOL BATALIONAS BUVO KAUNE, KUOPOS VADU BUVO Itn. KRIKŠTAPONIS, O PO TO TAMOŠIŪNAS:**

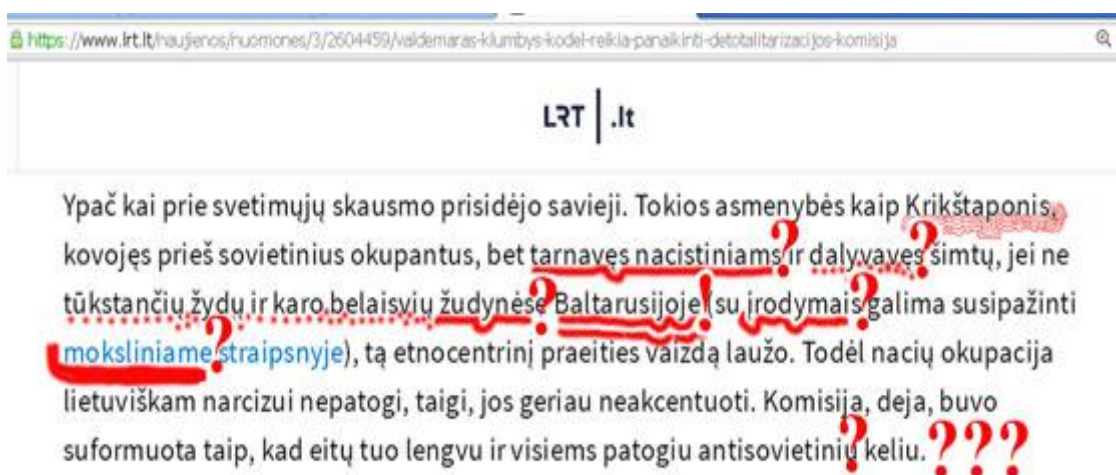

[2 pav.](#): minėtų dviejų istorikų nenorima matyti ištrauka iš *Edvardo GUOGOS* liudijimo, apie kurį čia [6 pav.](#) 6-7 psl. yra pateikta išsamiau.

Tačiau, po tik ką įvykusio Teismo, dėl J. Krikštaponio paminklinio akmenų, nustačius labai grubius „komisijos“ atliktus procedūrinius pažeidimus ir pripažinus, jog archyvai dar netyrinėti ir nėra patikimų duomenų dėl svarstomojo asmens, tai šiame straipsnyje nerimą kelia, iš Teismo pasityčiojantys sprendimo Lietuvos istorijos instituto (toliau Istorijos instituto, arba Instituto) XX-to amžiaus istoriko *Valdemaro KLUMBIO* „grožybės“ čia žemiau [3 pav.](#) matomos.

Todėl panašu, jog, Istorijos INSTITUTE IGNORUOJAMAS INTERNETAS - jį ignoruoja ir LRT, kai *Vikipedijoje* ir *Wikiwando* lietuvių Enciklopedijoje yra žinia apie J. Krikštaponio kalinimą nacių kalėjime ir yra pateikta dokumento signatūra apie šio fakto įrodymą, tai jau LOGIŠKAI mąstant, jei J. Krikštaponį naciai buvo suėmę ir kalinę už kažką, tai padorūs istorikai ir žurnalistai (ypatingai žurnalistinio tyrimo skyrius, vadovaujamas *Indrės Makaraitytės*), negi „negalėjo“ pasidomėti dėl šios kolizijos?

Tai, kaip matome, **interneto ignoravimo pasekmės yra šios:**

[3 pav.](#): čia nagrinėjimo V. Klumbio 3-čiosios straipsnio dalies „Komisija skatina tautinį narcisizmą“ pabaigos pradžia, kur prieš tai buvo dalys su pavadinimais: „Komisija neatspindi visuomenės ir ekspertų nuomonių įvairovės“ ir „Komisija neveikia kaip ekspertas“, dėl ko galima su autoriaus teiginiais sutikti, nes ta „komisija“, vėliau tapo kabučių, nes tapo apgauta. O čia šių eilučių autoriaus raudonais klautukais raudonais pabraukimais pažymėti „teiginiai“, kurie jau kelia labai rimtą tarptautinį skandalą, Lietuvą pastačius į pačią

nepatogiausia padėti, apie ką čia šio teksto pabaigoje išsamiai. Aiškumo dėlei galima [ATSIDARYTI platesnė skilties pabaigos vaizda](#) V. Klumbio straipsnio

Tai, kaip pagal [3 pav.](#) J. Krikštaponis galėjo „*tarnauti nacistiniams okupantams*“, jei jis Ukmergės restorane sviedė načį su visa kėde? Už tai buvo sumuštas GESTAP-ininkų ir grįžęs iš kalėjimo (dėka savo giminaičio-generolo *Stasio Raštikio*), namuose SLAPSTĖSI NUO VOKIEČIŲ PER VISĄ JŲ OKUPACIJOS LAIKĄ. Tai ne tik artimųjų prisiminimai, bet tai patvirtina ir NKVD dokumentai, į kuriuos A. Rukšėnas buvo nusišpjojęs, o M. Pocius paviešino savo Pažymoje ir publikacijoje kai kuriuos (čia [4 pav.](#) ir [5 pav.](#) parodytus), bet ne visus.

Tačiau apie J. Krikštaponį paskalos, neva, „*žudynėse Baltarusijoje su įrodymais*“ jau kelia tarptautinį triukšmą, kai Baltarusijos užsienio reikalų ministerija tokius pat M. Pocius žodžius cituoja. (Apie tai 34 psl. čia). Todėl panašu, kad su M. Pociumi ir šio LRT straipsnio autorius ar ne A. Lukošėnos režimo naudai abu skleidžia tokias nepamatuotas paskalas? Tuo labiau, kad Minsko šiaurinėje dalyje (Uruče giraitėje, šalia Karnič-Karniz pelkės) šiuo metu, jau kaip 2-3 metai, kai vykdomos masiškai nužudytųjų kraupiausios ekshumacijos! (Jos trumpai čia 34-35 psl. ir išsamiau bus ruošiamoje studijoje, į kurią nuoroda gale šio laiško.)

Jeigu J. Krikštaponis būtų į restoraną nuėjęs ne civiliai, o kariškai apsirengęs, ir būtų išvengęs savo protesto prieš nacius, tai, kaip teisę išmanantis, gal būtų ir A. Impulevičiaus batalioną, kaip nors, nuo karinių nusikaltimų nukreipęs? Tada, gal Minske tų nužudytųjų būtų mažiau? (Čia hipotezė, kurią reikia tirti, nes **J. Krikštaponis žmonių gelbėjimą nuo „Pirčiupis-2“ likimo sėkmingai įvykdė Lėno apylinkėje.**)

Dar bjauriau, kad LRT straipsnio autorius pasitelkia savo kolegos, neva, „moksliniu“ straipsniu ir jam duoda [3 pav.](#) mėlynai parašytą **nuorodą į aiškiausią pasityčiojimą iš mokslo, kur vien apgavystės ir manipuliacijos bei fantazijos su klaidėmis, ignoruojant ikimokyklinio vaikų lygio žinias, net meluojant apie dokumentus, kuriuos, tikriausiai, jų savo akyse neteko matyti?** Apie tai šių eilučių autorius buvo įspėjęs Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pirmininkę¹⁴ *Skirgailei Žalimienę*, kur tas jo įspėjimas pateko į to Teismo bylą. Jam dažnai teko ir LGGRTC-ą informuoti, kad „*mes-kraštotyrininkai*“ archyvuose „nuolat aptinkame“ staigmenas, istorikų dar nematytas.

Malonu, kad Centras į tai sureagavo ir Teisme pripažino apie neištirtus archyvus ir duomenų stygių J. Krikštaponio atžvilgiu. Todėl, gal, galima tikėtis poslinkių, kai Centras aprobuos visų-kraštotyrininkų atrastus naujus dokumentus?

Tik negalima palikti visišką melą to V. Klumbio straipsnyje jau žemiau, iš karto po [3 pav.](#) parašytą, neva, „*Komisija ... buvo suformuota, kad eitų ... antisovietiniu keliu*.“. Tai tada, kodėl buvo pasmerktas antisovietiniu keliu nuėjęs J. Krikštaponis su sukurpta „išvada“ Nr. 1? Tai „komisijos“ pirmas blynas ne tik prisvilęs, bet visiškai sudegęs, net ignoruojant M. Pocius parašytą Pažymą! Ji iš didžiosios raidės rašytina, kurioje buvo daug siūlymų tirti, tokių, kaip [4 pav.](#) žemiau paspalvintas šių eilučių autoriaus:

¹⁴ - apie apgavystes Istorijos instituto Pažymoje šių eilučių autorius buvo įspėjęs raštu Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pirmininkei *Skirgailei Žalimienėi*. Ten be manipuliacijų yra išvardintos 7-ios apgavystės, kurių dabar aptikta ir daugiau. To rašto-įspėjimo internet. adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/index-admin-teis.htm>

karininkai, t. 4, ..., p. 277). Tačiau 2-osios kuopos policininkai Baltrus Simonavičius, Stanislovas Gervinas, minėtasis M. Kačiulis, 1948 m. vasarą tardymo metu parodė, kad 1941 m. spalio pabaigoje ir lapkričio mėnesiais 2-ajai kuopai vadovavo lt. Nikodemas Reikalas. Kodėl M. Kačiulio parodymai prieštaringi, neaišku, reikalingi papildomi tyrimai. Be to, 2-osios kuopos buvęs policininkas Jonas Arlauskas 1961 m. rugsėjo 1 d. tardyme liudijo, kad 2-osios kuopos vadas buvo N. Reikalas (B. Simonavičiaus 1948 m. rugpjūčio 4 d. tardymo protokolas, *LYA*, f. K-1, ap. 58, b. 11238, t. 1, l. 103-108; S. Gervino 1948 m. liepos 28 d. tardymo protokolas, *LYA*, f. K-1, ap. 58, b. 11238, t. 1, l. 199-206 a. p.; M. Kačiulio 1948 m. liepos 8 d. ir 16 d. tardymo protokolai, *LYA*, f. K-1, ap. 58, b. 11238, t. 1, l. 278, 283 a. p.; Jono Arlausko 1961 m. rugsėjo 1 d. tardymo protokolas, *LYA*, f. K-1, ap. 58, b.

[4 pav.](#): ištrauka iš 2021-12-03 Ukmergės konferencijai paruoštos Pažymos 5 psl. viduryje. Tuos padažymus ir pabraukimus atliko šių eilučių autorius, dar prieš 2021-12-02 vykdytą Ukmergėje mokslinę konferenciją; inicijuotą buvusio mero Rolando Janicko kaip tų konferencijų CIKLA, kurios tolimesnį rengimą sužlugdė Ukrainoje prasidėjęs karas ir kurią gal reikėtų toliau pratęsti? O šį vaizdą galima [pasididinti](#) Dar pridurti reikėtų, kad nuo to laiko dėl šios žinios tą Pažymą šių eilučių (šio teksto) autorius rašo iš didžiosios raidės, nes buvusioje 2014-12-19 A. Rukšėno rašytoje „pažymoje“ (vertoje tik kabučių) karininkas Nikodemas Reikalas buvo nusišleptas, kaip ir daug kas buvo nusišlepta.

Tuo labiau, kad tos Pažymos gale, matomame čia žemiau [5 pav.](#) - jos prieštaringa informacija; - ne paneigta, pagal visą logiką - perbraukė visas „apie J. Krikštaponį Baltarusijoje ...“ iki 10-11 psl. paistytas pasakas, kurios Teisme LGGRTC-os (Centro) atsakovės buvo pripažintos neturinčiomis pagrindo dėl neištirtų archyvų ir prieštaringų dokumentų.

Dar keisčiau, kad ta Pažyma be jokių pataisymų buvo nuplagijuota ir pridėta prie minėtos „komisijos išvados“ dėl J. Krikštaponiui paminklinio akmens šalinimo (Teismo paneigtos), kuri po jos sprendimo „priėmimo“ be jokių svarstymų (pagal įstatymą iki 20 darbo dienų svarstyti reikėjo, bet „komisijoje“ buvo „svarstyta“ tik apie 20 min.) ir ta „komisija“ net nematė tos Pažymos. Tai buvo nustatyta Teisme iš tos „komisijos“ garso įrašų. Taigi, sutrumpintoji „komisijos pažyma“ kaip PLAGIATAS (be jokių rekvizitų) buvo iš kart pridėta prie „išvados“, kuri ir buvo vienu psl. trumpesnės apimties, nei originalas. Todėl čia žemiau (jau kitame 9-tame psl.) matomame [5 pav.](#) yra tik 11 psl., kai 2021-12-02 mokslinei Ukmergės konferencijai ta Pažyma buvo 12-os psl. apimties. Taigi, visų apie J. Krikštaponį pasakų perbraukimas, esantis Pažymos 11-tame psl., o jos plagiato 10-tame psl. atrodė taip:

ap. 2 K, b. 255, L171, f. K-8, ap. 2, b. 5).

Esama prieštaringos informacijos J. Krikštaponio (Krištaponio) šeimos narių atsiminimuose. Jo sesuo Veronika Krikštaponytė-Juodienė atsiminimuose teigė, kad brolis Juozas „visą nacių okupacijos“ laikotarpį slapstėsi nuo vokiečių ir sovietinių partizanų, bet buvo suimtas už konfliktą su vokiečiais restorane ir kelis mėnesius kalėjo Kauno kalėjime (*Aukštaitijos partizanų.....*, p. 217 – 225). Archyviniai duomenys rodo, kad jis iš tiesų buvo suimtas gestapo ir tris mėnesius kalintas Kauno kalėjime (LSSR vidaus reikalų liaudies komisaro gen. mjr. P. Kapralovo 1945 08 29 pažyma SSRS NKVD-NKGB įgaliotiniui Lietuvoje gen. ltn. I. Tkačenkai apie J. Krištaponio nukovimą karinės operacijos metu, *LVA*, f. K-21, ap. 1, b. 49, l. 199). Sesuo buvo įsitikinusi, kad jį išgelbėjo įtakingų asmenų laidavimas, iš jų ir generolo Stasio Raštikio, su kuriuo buvo susijęs šeimos ryšiais.

1943 m. J. Krikštaponis (Krištaponis) tapo Lietuvos laisvės armijos (LLA) nariu. 1944 m. įstojo į generolo leitenanto Povilo Plechavičiaus kuriamą Vietinę rinktinę ir buvo paskirtas Karo mokyklos 6-osios kuopos vadu. Prasidėjus sovietinei reokupacijai, įsijungė į partizaninį

5 pav.: priešpaskutiniojo 10-tojo Pažymos PLAGIATO (taip vadinamo, nes Pažyma buvo paversta į "pažymą" vertą tik kabučių, nes ji buvo ANONIMINĖ - be jokių rekvizitų ir apie tai Teisme buvo pažymėta, kuri ta "pažyma" buvo atlikta galimai "komisijos", kuri ir buvo pridėta prie jos "išvados", kurią dabar Teismas panaikino) puslapio vaizdas su pagrindinių minčių raudonai pabrauktais naujai įrašytais faktais, kurių galima pasididinti. (P.S.: tos Pažymos originalas, skirtas 2021-12-02 mokslinei Ukmergės konferencijai, turėjo 12-os psl. apimtį. O čia šios nuotraukos kairės viršuje prie PDF formato lentelės krašto matosi tik 11-os psl. apimtis, kažką iš tos Pažymos pašalinus. Todėl šių eilučių buvo priverstas išsisaugoti tos minėtos Ukmergės konferencijos Pažymos originalą, kuri galima atsisiųsti)

Tai, ar ne panaši ta „komisijos“ „išvada“ buvo į „nacistinį kerštą“ už slapstymąsi nuo vokiečių ir nenorą jiems tarnauti? Negi taip negalima suprasti iš tos Pažymos galo, kai išvados moksliniuose darbuose tik gale rašomos? Kažin, ar normalus tos Komisijos narys būtų balsavęs už pasiūlymą šalinti J. Krikštaponiui paminklą, jei ta Pažyma nebūtų nuslėpta nuo Komisijos narių ir būtų viskas atlikta pagal įstatymą, iki 20 darbo dienų tyrinėti pateiktą pasiūlymą? Ar ne būtų kiekvienam užkliuvusi J. Krikštaponio faktų kolizija? **Ar ne todėl prie tos „komisijos“ pateiktos „išvados“ buvo prisegta nuo M. Pociaus Pažymos grynas PLAGIATAS, kuris paverstas į anoniminę „pažymą“ tam, kad nuslėpti paminklinio akmens siūlytojo ir „pažymos“ rengėjo bendraautorystę, kai siūlytojas ir ekspertas net balsuoti negali už savo pasiūlymą?**

Todėl čia; LRT svarstomame straipsnyje (iš kart po 3 pav.) yra keistas V. Klumbio parašymas: „... nacių talkininkai: jų dalyvavimas žudynėse ir net kolaboravimo faktai dažnai yra įnirtingai neigiami, akcentuojant nuopelnus tautai.“.

O kur dar toks pat „faktas“ yra, išskyrus atvejį su J. Krikštaponiu? Ką „negalima“ ginti J. Krikštaponio, jei jis nacį su kėde numetė; gal Holokausto metu? **Ar tokios ir panašios per LRT rašliavos nėra peno Kremliaus politikos apologetams ir prieš Baltijos šalis vėl**

pradėti „spec. operaciją“, kuri ir dabar taikoma Ukrainoje?

Grįžtant prie „mokslinio straipsnio“, M. Pocius rašyto ir V. Klumbio čia paminėto, ir grįžtant prie svarbiausio liudininko Edvardo Guogos, būtina pabrėžti, jog jis patikslino kitų liudininkų PIRMIAU ir PASKIAU ar VĖLIAU reikšmę-esmę, konkrečiai parodžius, jog „J. Krikštaponis Baltarusijoje“ būti ne kaip negalėjo.

Už tų labai svarbių liudininkų – čia žemiau 13 psl. psl. analizuojamus, kaip *Henriko Salelionio* ir puskarininkio iš Punios *Juozo Vėsos*, - tuos jų magiškus „iš pradžių“ ir „paskiau-vėliau“ pasakytus žodžius liudijimuose apie J. Krikštaponį bei jo pavaduotoją V. Tamošiūną, kada buvus jiems kuopos vadais, reikia dėkoti LGGRTC-ui (Centrui), nes, jau tada; M. Pocius (Instituto) Pažymos paskelbimo metu (2021 m. rudenį) jau kaupėsi įrodymai išteisinantys J. Krikštaponį..

Taigi, dėl šių ir visų kitų žinomų liudijimų surinkimą-parodymą šių eilučių autorius yra dėkingas čia kritikuojamam LGGRTC-o istorikui Alfredui Rukšėnui, kuris labai išsamiai ir tikrai moksliniame jam atsakyme-rašte¹⁵, net 14-os psl. apimties pateikė Centro užklausėjui, nors tie liudininkai viešai nebuvo dar skelbiami.

Reikėtų priminti, jog 2021-12-02 Ukmergės mokslinės konferencijos apie J. Krikštaponį pagrindinis pranešėjas Mindaugas Pocius savo pranešime paminėjo tada naujai atrastus 9-is liudininkus¹⁶, kurie savo parodymais minėjo J. Krikštaponį buvus 2-osios kuopos vadu. Jis, net ir III-čiajame savo pranešime - atsakyme į klausimus vėl pabrėžė tuos atrastuosius, atsakydamas „sparnuotu“ teiginiu tokiu:

„... Naujausiais duomenimis yra 9 (devyni) skirtingų laikų apklausti policininkai-liudininkai, mini Krikštaponio pavardę, kad jis buvo kuopos vadas - dabar yra papildomas tyrimas padarytas. Jeigu būtų koks vienas liudijimas, tai tada galima būtų abejoti. Bet kai yra 3 (trys) - 9 (devyni). Nežinau, kokio dar reikia didesnio, kad šitas žmogus vadovavo 2-ai kuopai?“

Tik neaišku, kam konferencijoje buvo neaišku, jog J. Krikštaponis tai 2-ajai kuopai buvo paskirtas vadovauti rugpjūčio 1-ąją? Šiame M. Pocius atsakyme nėra pasakyta apie „Krikštaponį Minske“. Jei tai būtų pasakęs, tai konferencijoje būtų kilęs triukšmas, reikalaujant paskelbti liudininkų žodžius.

¹⁵ – tas raštas - LGGRTC-o laiškas-atsakymas buvo, neva, 2021-11 ... Nr. 55R- , nors iš tikrųjų buvo gautas elektroniniu paštu 2022-02-14 15:20, kuris buvo skirtas šių eilučių (šio teksto) autoriui į jo 2021-10-06 pateiktą 21-ą klausimą DĖL LEITENANTO KRIKŠTAPONIO (KRIŠTAPONIO) , už kurį reikia padėkoti tada tik disertaciją apsigynusiai ir Tyrimo departamento direktorės pareigas užėmusiai *Kristinai Burinskaitei*, į kurią reikėjo kreiptis, nes su atsakymu buvo delsta jau iki 3-jų mėnesių. Jai pranešus apie vėlavimą, Centras po poros dienų ir atsiuntė. Aišku, ilgai Centro rašytas Atsakymas kiek ir paseno, nes jau prieš 2021-12-03 Ukmergėje vykusią mokslinę konferenciją iš M. Pocius Pažymos paaiškėjo, kad J. Krikštaponis ir J. Krikštaponis yra vienas ir tas pats asmuo ir tame Atsakyme išsamus aiškinimas tik į J. Krikštaponio reabilitavimo istoriją įeis. To rašto iš LGGRTC-o atsiuntimas buvo ypatingas tuo, kad buvo atsiųsta Vasario 16-tosios išvakarėse ir laike vykusių Žiemos olimpinių žaidynių Kinijoje, po kurių uždarymo, kaip buvo tikėtasi ir buvo labai aišku, iškart prasidėjo karas Ukrainoje, kuris atbloškė ir J. Krikštaponio reabilitavimą nuo šmeižto situaciją. Bet LGGRTC-o unikalus atsakymas yra, tikrai, mokslinis, kurį galima studijuoti internetiniu adresu <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-apie-kriksta.pdf>

¹⁶ - apie tuos 9-is liudininkus 2021-12-02 Ukmergės mokslinėje konferencijos pagrindinis pranešėjas Mindaugas Pocius pranešė konferencijos vaizdo įrašo [44:15](https://youtu.be/2vb_tQeM1Nw?t=20) dalyje [3:06:20](https://youtu.be/2vb_tQeM1Nw?t=20) dalyje, kurios pradžios internetinis adresas yra https://youtu.be/2vb_tQeM1Nw?t=20

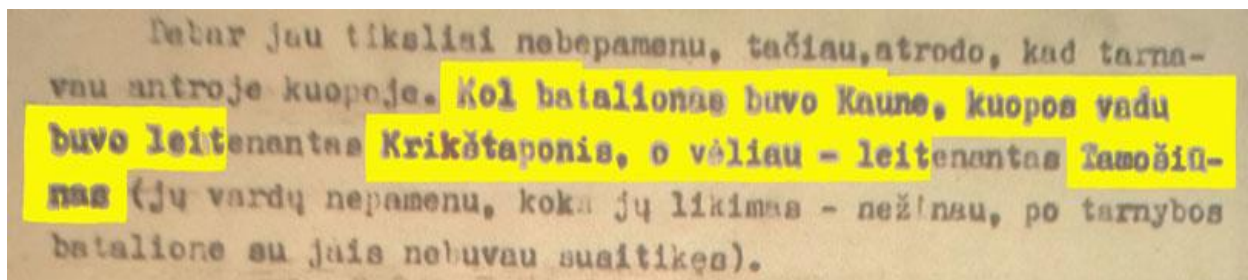
Tačiau tik po kelių mėnesių, pačiame **Ukrainoje karo įkarščio metu; tame V.**

Klumbio paminėtame „moksliniame“ straipsnyje M. Pocius tų naujai atrastų 9-ių liudininkų J. Krikštaponio paminėjimus paverčia jį į „leidžiančius konstatuoti ... žudynėms vadovavus“, apie ką čia 9 psl. dešinės krašte pateikta [7 pav.](#) ilga stati nuotrauka iš M. Pociaus „mokslinio“ straipsnio dalies apie tų 9-ių liudininkų citatų vaizdą.

Tuo labiau, kad karui Ukrainoje dar neprasidėjus, tie A. Rukšėno pateikti visų liudininkų parodymai, dar be E. Guogos, kuri, šių eilučių autoriaus žodžiais tariant „*mes-kraštotyrininkai vėliau aptikome*“, jau tada buvo vaizdas, kad „J. Krikštaponis Baltarusijoje“ būti negalėjo, nors buvo ne konkretu, kokį periodą apima tie H. Salelionio ir J. Vėsos bei J. Gervino žodžiai apie J. Krikštaponio pareigybę.

Bet keistoka yra tai, jog A. Rukšėnas, šių eilučių autoriui rašytame laiške-atsakyme, išvardindamas visus žinomus liudininkus, kažkodėl svarbiausio liudininko E. Guogos vėliausios 1982 m. Tarptautinės apklausos neparodė. Neturėjo? Nematė?

O, tai, kodėl jį (E. Guogą) M. Pocius pakišo, kaip, neva, „žudynėse J. Krikštaponį patvirtinanti“ tame V. Klumbio paminėtame, neva, „moksliniame“ straipsnyje? Koks pagal V. Klumbį gali būti „mokslas“, jei pakišamas liudininkas visiškai priešingai liudijantis, nei jo liudijimą priskaito prie savo susikurtos fantazijos? Kartojama – Edvardas Guoga apie J. Krikštaponį pasakė taip:

[6 pav.](#): šių eilučių autorius ne kartą rašė: „*mūsų-kraštotyrininkų atrastosios svarbiausiojo fakto žinios; aukso spalva paryškintos ...*“, ištraukos vaizdas iš 1982-02-24 Tarptautinės apklausos Vilniuje Edvardo GUOGOS atsakymo, esančio protokolo 2-o psl. ir 216 archyvinės numeracijos lapo, kurio galima ženkliai [pasididinti ir prasiplėsti ATSIVERSTI visą lapą](#). Čia puskarininkis Edvardas GUOGA savo pirmojo kupos vado J. Krikštaponio pavardę sako jo senuoju - dar nepakeistuoju jo asmenvardžiu su šaknyje K raide, pabrėždamas, jog **Krikštaponis VADU BUVO, KOL BATALIONAS BUVO KAUNE**, o vėliau tapusį vadu nurodo jo pavaduotoją Tamošiūną.

Šio Edvardo GUOGOS, sūnaus Jono, gimusio 1913 m. JAV Bruklino mieste, vedusio ir pensininko, tada (1982 m.) gyvenusio Šakių miesto Tarybų gatvės 53-5, LIUDYTOJO APKLAUSOS PROTOKOLAS prasideda 215-uoju archyvinio numeriu ir apklausa vykdyta Vilniuje 1982 m. vasario 24 d., pradėjus apklausą 10 val. 30 min. bei pabaigus 12 val. 50 min., kuris saugomas Lietuvos Ypatingajame archyve (LYA) ir Lietuvos centrinio valstybinio (LCVA) archyvo Kopijavimo ir mikrofilmavimo skyriaus nufotografuotas iš FONDO K-40, APRAŠO 2, kurį nufotografavau iš mikrofilmo Nr. 2 1 1.0, kurio originalas yra Sov. Sąjungos valstybinio saugumo komiteto (KGB) byloje; t. y.: ДЕЛО № 13, t. I

„Материалы и отношения нацистского ... преступника И О Д И С А Ю. Ю.“ ... Pagal BYLOS VIDAUS APYRAŠĄ, prasidedančiu lapu 1, šis E. Guogos apklausos protokolas yra įrašytas 71-u Eilės Nr.-iu ir šio dokumento pavadinimas „Liudytojo Guogos E. J. apklausos protokolas“ su Lapų Nr.-iais 215-218 bei 1982-02-24 pastaba.

Reikia istorikams pasakyti, jog E. Guogos ir visų kitų J. Krikštaponio minėjimai atsirado tik 1960-taisiais metais, kai KGB pradėjo tyrinėti 2/12 –tojo bataliono susikūrimo aplinkybes, nes NKVD tardytojai klausinėjo tik apie įvykius Baltarusijoje. Tai savaime ir suprantama, kodėl pokariniuose NKVD tardymų protokoluose niekas nefiksavo J. Krikštaponio. Jis, paprasčiausiai Baltarusijoje nebuvo.

Todėl privalu čia pateikti apie V. Klumbio paminėto „mokslinio“ straipsnio 15-16 psl. GRUBIUS M. POCIAUS IŠKRAIPYMUS DĖL TŲ ATRASTŲ 9-ių LIUDININKŲ, MININČIUS J. KRIKŠTAPONĮ, kur jo išsigalvota fantazija yra panaši į grubiausią skaitytojų apgaudinėjimą bei niekingiausią klastotę, aprašant viską kitaip, būtent, žemiau čia:

Dar labiau M. Pocius šokiruoja tuo, kad iš esmės iškreipdamas E. Guogos liudijimą, minėtame mokslinio žurnalo straipsnio 16-tame psl., pridėjo prie „*parodymų, leidžiančių neabejotinai konstatuoti faktą, kad J. Krikštaponis (Krištaponis) 1941 m. Baltarusijoje vykusiu žudynių metu vadovavo 2-ajai kuopai*.“ Dar klaikiau, kai M. Pocius tame moksliniame žurnale, pradedant nuo 15-to psl. visiškai vienodais žodžiais „*cituoja*“: **1)** neva, „2-osios kuopos ambulatorijos felčeris“, (lyg, „kiekviena kuopa turėtų savo ambulatoriją“, kai visas batalionas gyvena kartu ir niekur nėra jokių duomenų, jog 2-oji kuopa būtų dislokuota atskirai nuo bataliono.) *Juozo Vosylius* 1961-07-20 apklausos protokola, ties šiuo J. Vosyliumi pastabą reik duoti išsamesnę, nes jau su pirmuoju pateiktu J. Vosyliumi pastabą reik duoti išsamesnę, nes jo protokole yra aiškiai parašyta, kad „*aš buvau paskirtas į bataliono ambulatoriją*.“ Pabraukė šių eilučių autrius, nes protokole rudu pieštuku tyrėjų taip pat buvo pabraukta, ir tas pabraukimas aiškiai išsiskiria. Todėl **akivaizdu, kad M. Pocius to protokolo savo akyse nėra matęs**. Be to svarbu, jog J. Vosylius 1-osios ir 3-čiosios kuopų vadų neprisimena, o J. Krikštaponį mini gal todėl, kad jis buvo garsiu sportininku, garsinęs Kariuomenę, net tarptautinėse varžybose ir buvo kvalifikuotu Fizinio lavinimo instruktoriumi, privalėjo nusimanyti apie visus biologijai priklausančius mokslus, dėl ko instruktorius dėl karių sveikatos stiprinimo privalėjo ir su mediku bendrauti. Tuo labiau, kad tas felčeris kariuomenėje tarnavo ir prieš karą, ir todėl jį galėjo pažinti Juozą. Toliau **M. Pocius pavardinti liudininkai numeruojami per skliaustelį, ir toliau:** **2)** *Stasio*, neva, „A“rštikaičio, kai iš tikrųjų turėtų būti jo tikroji pavardė *Erštikaitis* ir jo 1962-02-19 apklausos protokola, **3)** *Martyno Kačiulio* 1961-09-03, neva, „apklausos“ protokola, kai iš tikro buvo TARDYMO protokolas, nes tada M. Kačiulis buvo tardomas jam bausmės vykdymo metu Javos lageryje (Mordovijoje), **4)** *Motiejaus Migonio* 1961-07-12, neva, „apklausos“ protokolo, nors, iš tikrųjų buvo tas dokumentas aiškiausiai VISOMIS didžiosiomis raidėmis užrašytas pavadinimu, kaip TARDYMO PROTOKOLAS, **5)** *Petro Andriuškevičiaus* 1961-02-22

Krištaponis, o trečiai kuopai – Ūselis.“ karo teistas buvęs 3-iosios kuopos vadas Juozas Ūselis 1962 m. sausio 8 d. per apkla parodė: „Antrojo bataliono antros kuopos vadas buvo leitenantas Krištaponis Juozas vardo nežinau. Krištaponis 1931 m. baigė Kauno karo mokyklą 14-ąją laid tiesių 16-ąją – M. P.). Po to tarnavo antraj pulke Šančiuose būrio vado pareigos 1962 m. sausio 26 d. vykusios apkla metu J. Ūselis taip pat tvirtino 2-osios kuopos vadu buvus Krištaponį⁴⁸. 2-osios kuopos ambulatorijos felčeris Juozas Vosylius 1961 liepos 20 d. per apklausą parodė, kad 2 kuopai vadovavo leitenantas Krištaponis⁴⁹. 2-osios kuopos policininkas Stasys Arštaitis 1962 m. vasario 19 d. per apklausą liudijo, kad 2-osios kuopos vadas buvo leitenantas Krištaponis⁵⁰. 2-osios kuopos karys M. Kačiulis 1961 m. rugsėjo 3 d. per apkla parodė: „Aš buvau paskirtas į 2 kuopos 3 kuopos vadu buvo leitenantas Krištaponis vardo nežinau, o būrio vadu buvo leitenantas Juodis, vardo nežinau.“⁵¹ 1980 m. liepos 14 d. vykusios apklausos metu M. Kačiulis taip pat tvirtino 2-osios kuopos vadu buvus Krištaponį⁵². 2-osios kuopos policininkas

⁴⁸ Zenono Kemzūros 1961 m. rugsėjo 30 d. apklausos protokolas, LYA, f. K-1, ap. 58, b. 473 t. 1. l. 87.

Motiejus Migonis 1961 m. liepos 21 d. apklausą parodė, kad 2-osios kuopos vadu buvo leitenantas Krištaponis⁵³. 2-osios kuopos policininkas Petras Andriuškevičius 1961 m. vasario 22 d. per apklausą liudijo, kad 2-osios kuopos vadas buvo lt. Krištaponis⁵⁴. 2-osios kuopos policininkas Edvardas Guoga 1961 m. rugpjūčio 7 d. per apkla parodė, kad 2-osios kuopos vadas buvo Krištaponis⁵⁵. 2-osios kuopos policininkas Henrikas Salelionis 1961 m. liepos 20 d. apklausą liudijo, kad 2-ajai kuopai iš pradžių vadovavo lt. Krištaponis, po jo – Tamošiūnas⁵⁶. 2-osios kuopos policininkas Jonas Rutkauskas 1961 m. lapkričio 1 d. per apklausą parodė, kad 2-osios kuopos vadas buvo leitenantas Krištaponis⁵⁷. pasikartojantys parodymai leidžia neabejotinai konstatuoti faktą, kad J. Krištaponis (Krištaponis) 1941 m. Baltarusijoje vykusiu žudynių metu vadovavo 2-ajai kuopai⁵⁸

irgi, „apklausos?“ protokola, kai, irgi tada daugiausiai būdavo tardymai vykdomi (gaila, to protokolo pirmo lapo šių eilučių autorius neturi, todėl jam rašo abejodamas), jau minėto **6)** *Edvardo Guogos*; tik ankstesnės - 1961-08-07 irgi, „apklausos?“ protokolas (irgi rašoma abejojant, nes to

protokolo pirmo psl. neturi, - galėjo jam būti ir Apklausos protokolu, kai Edvardas tada grįžo iš Magadano?), nes jis ten buvo kalinamas už Partizaninį pasipriešinimą garsiajame Valkų

⁷ pav.: nuotrauka M. Pocius straipsnio 15-16 psl. moksliniame žurnale GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2021 1(51) su skirtingais pagal reikšmę pažymėjimais, atkreipiant dėmesį į konkrečius liudininkus, jų vienodus teiginius ir labai svarbius tų teiginių momentus

mūšyje, netoli Lekėčių, kuris buvo vienas iš vadovų tame mūšyje. Jame J. Krikštaponį minėdamas, tuo kart E. Guoga nepasakė, kiek jis laiko buvo kuopos vadu, tačiau to protokolo 3-čiame psl. E. Guoga, gerai pažinojęs J. Krikštaponį, bet kas Minske vadovavo kuopai - neprisiminė. Taigi, **tuo savo ir ankstesniuojų liudijimu, E. Guoga irgi įrodė, kad „J. Krikštaponis žudynėse“ negalėjo būti, o M. Pocius suklautojo šio liudininko liudijimą, jį priskirdamas prie, neva, „nebejotinai konstatuojančių faktą, kad J. Krikštaponis ... Baltarusijoje ...“.** 7) Henriko Salelionio 1061-07-20, irgi parašyta kaip apklausos protokolas ir galima manyti, kad, gal, teisingai ties juo parašyta, nes tada H. Salelionis nebuvo suimtu - jis labai trumpai po karo kalėjo ir jau po 1980-tųjų į šių eilučių autoriui labai gerai žinomą Baraševo lagerį buvo nusiųstas (pro jį kiekvieną rytą šių eilučių autorius prabėgdavo per rytines treniruotes, kai 1965-1968 m. m. buvo sovietiniu rekrūtu prie radarų aptarnavimo.) Tačiau pavyko atrasti protokolą, kuris, vis tik yra Tardymo protokolas, ir dar kartą matome, kad M. Pocius to dokumento akyse nematė. Juk sovietinis saugumas jį pradėjo kaltinti dalyvavus 2/12 batalione ir jo viešą teismą populiarino net Vakarų kairieji laikraščiai, Todėl ne kaip negalėjo būti tas protokolas „apklausos“. Ir tai rodo, kad istorikai „nuodugniai“ netyrinėjo, o tik apsimetinėjo. Toliau 8) neva, „Jono“ Rutkausko, kai, iš tikro jis buvo Stasiu, ir 1961-11-18 apklausos protokole tai paaiškino, kaip jis savo vardą pakeitė. O M. Pocius nemato ir skaitytojus apgaudinėja „liudininku“, kurio tokio batalione nebuvo. Tą patį savo 2014-12-19 „pažymoje“ darė ir A. Rukšėnas, apgaudinėdamas LR Generalinę prokuratūrą „liudininku“, kurio tokio batalione nebuvo.

Ties šiuo paskutiniuojų M. Pocius atspėjo, kad J. Rutkausko yra Apklausos protokolas, nes pastarasis dirbo Karagandoje ir apie jo, kaip „liudininko“ abejonių yra labai daug, - jo liudijimai; taip pat, kaip M. Kačiulio yra labai priešaringi. Bet M. Pocius „moksliname“ straipsnyje neteisingų vardų ir pavardžių užrašymai, bei NETEISINGŲ DOKUMENTŲ PAVADINIMŲ VARDINIMAS ĮRODO, JOG ISTORIKAI TŲ PROTOKOLŲ NEMATĖ, ir pasakas seka iš kažkokių perpasakojimų. Tai labai būdinga ir A. Rukšėnui, ir todėl visiškai neabejotina, kad M. Pocius nuo pastarojo, net negalvodamas nurašė ir nesąmones. Tai įrodo, visiems vienodos „citas“ apie J. Krikštaponį visų, lyg, „vieno ir to paties tardytojo“ būtų surašyta, nors labai skirtingais laikais ir skirtingose vietose tardyta. Tačiau, pažvelgus į protokolus, pasirodo, apie J. Krikštaponį kiekvienas liudininkas kiek kitais-savais žodžiais apie J. Krikštaponį kaip kuopos vadą pasakydavo, kas yra labai svarbu, neiškraipyti liudininko parodymų.

Taigi, „moksliniame“ straipsnyje M. Pocius išvardinti liudininkai čia aukščiau dabar sunumeruoti ir ta numeracija rodo, jog aiškiai trūksta 9-tojo naujojo liudininko, Ukmergės konferencijoje paskelbto. Taigi, tarp jų **trūksta lygiai tokio paties, kaip E. Guoga, kuris lygiai taip pat paneigė „J. Krikštaponį Baltarusijoje“ - tai iš Punios puskarininkio Juozo Vėsos, - jo liudijimą M. Pocius nuslėpė!** (apie jį čia žemiau 18 psl.) Akivaizdi manipuliacija „moksliniame“ straipsnyje, pradedant nuo seniausiai žinomo „liudininko“, dar nuo 2014-12-19 A. Rukšėno „pažymos“ 4-tame psl. minimo - tai Juozo Krikštaponio geriausio kolegos; 3-čiosios kuopos vado Juozo Ūselio. Jis „J. Krikštaponį Minske“ minėjo, taip, kaip ir kitas jo kolega - 1-osios kuopos vadas Zigmąs Kemzūra, irgi prie „Slucko žudynėse J. Krikštaponį“ buvo tardytojams pakišęs. Apie juos abu M. Pocius tame straipsnyje parašė, kad „Geriausiai žinoję, kas ir kokiai kuopai tuomet vadovavo, buvo patys 2-ojo bataliono kuopų vadai, todėl jų parodymai labai svarbūs ir svarūs.“

Tačiau, tai **elementari skaitytojų apgavystė**, nes M. Pocius neparašė, jog jie abu buvo tardomi garsiam 1962 m. Vilniuje numatomam teismui, kurie abu po mirties nuosprendžio paskelbimo buvo sušaudyti, ir **jiems, savo gyvybių gelbėjimui, buvo net naudinga žuvusį J. Krikštaponį tardytojams pakišinėti.** Tuo labiau, kad J. Krikštaponis buvo žuvęs, - tai labai gerai privalėjo žinoti J. Ūselis, kuris su J. Krikštaponiu kartu

Marijampolėje buvo kaip Vietinės rinktinės karininkai, o po to J. Ūselis buvo Ukmergėje partizanų vadu su slapyvarde „Pakalnis“. Dar svarbiau, kad J. Ūseliui teismo nuosprendyje buvo kaltinimas įrašytas, jam žudynėse vadovavus 2-ajai kuopai. Tai, negi ne aišku, jog jie abu „apie J. Krikštonį ...“ tardytojams ne tiesą sakė? Bet, istorikai, kodėl J. Ūseliui to nuosprendžio „nematė“, kai jis įsegtas toje pačioje baudžiamojoje byloje, kaip ir tardymų protokolai?

Dar svarbiau, jog **dr. Arūnas Bubnys** perspėjo dėl sovietinio saugumo dokumentų pavojaus, parašydamas taip:

„... šaltinių grupę sudaro buvusio LSSR KGB archyvo dokumentai, kurie yra saugomi Lietuvos ypatingajame archyve (toliau – LYA). Pirmiausia paminėtinas šio archyvo baudžiamųjų bylų apyrašas (f. K-1, ap. 58). Jame yra dešimtys tūkstančių bylų, kurias sovietų saugumas buvo sudaręs suimtiems ir nuteistiems asmenims. ... Verta priminti, kad **KGB dokumentus būtina kritiškai vertinti ir itin atsargiai jais naudotis** (ne tik dėl to, jog KGB galėjo fabrikuoti suimtiems asmenims nusikalstamas veikas, bet ir dėl to, jog patys suimtieji stengdavosi **nuslėpti jiems nepalankius faktus arba mėgindavo juos priskirti kitiems asmenims**).“ (P.S.: paryškino, paspalvino ir pabraukė šio rašinio autorius)

Tai, būtent, tie nepalankūs faktai buvo priskirti J. Krikštoniui - juos priskyrė 2 artimiausi jo kolegos, kuriems grėsė mirties nuosprendis, ir nuo ko juos neišgelbėjo tas J. Krikštonio įkišimas, o kiti 2, paprasčiausiai, sumaišė ypatingai panašių savo kuopos vadų pavardes, tarp kurių vienas iš jų (jau minėtas M. Kačiulis) tai pripažino suklydęs. Daugiau mininčių J. Krikštonio Baltarusijoje nėra.

Taip, kad M. POCIUS NEPASINAUDOJO ELEMENTARIAUSIU MOKSLINIŲ REIKALAVIMU tikrinti KGB dokumentuose parašytus „faktus?“ neaiškius.

Be to, minėto mokslinio žurnalo 16-to psl. išnašoje pastaboms M. Pocius prie ⁵⁹-tos rodyklės parodo B. Simonavičių 1948 m. tardytą ir rodantį kaip kuopos vadą N. Reikalą. Tačiau šis - Baltrus Simonavičius (puskarininkis) jau po 13-os metų 1961-09-05 tardyme Sosnovkos lageryje (Mordvijoje nuo g. st. Potjmos geležinkelio atšaka pakeliui į Javabraševo) apie 2-osios kuopos vadą pabrėžė, jog NEPRISIMENA, kas buvo kuopos vadu, nes KUOPOS VADAI LABAI DAŽNAI KEITĖSI, kai **ši aplinkybė yra labai svarbi, įrodančia, jog J. Krikštonio ten būti negalėjo, nes kariuomenėje, būnant karinių junginių tikriesiems vadams, tokie kaitaliojimai negalimi**. Aišku, B. Simonavičius tardytojui apie savo tarnybos pradžią Kaune J. Krikštonio nepaminėjo, nes jis batalione atsirado prieš išvyką į Minską, kai tuo metu J. Krikštonis nuo rugsėjo 25 d. buvo atostogose ir ...

Bet, čia aukščiau minėto „mokslinio“ straipsnio 4)-toje pozicijoje M. Pocius 1961-07-21 Kaune per tardymą parodytas **Motiejus Migonis, kaip minintis Kaune buvusį 2-osios kuopos vadą leitenantą Krikštonį, - Baltarusijoje (važiavimo į Klecką metu) nurodė, jog „Antrajai kuopai vadovavo koks tai karininkas, bet jo pavardės neprisimenu“**. Neprisiminė pavardės M. Migonis ir 1982-08-18 Tarptautinės apklausos Vilniuje metu, kurioje į klausimą „Kokioje kuopoje tarnavote? Kas buvo kuopos vadas?“, M. Migonis atsakė - „2-oje, kuopos vadas buvo kapitonas, jo pavardę pamiršau.“. Kad nepaminėjo J. Krikštonio, tai natūralu, kai jam tik laikiname epizode (tik Kaune) buvęs į atmintį neiširėžė ir neturėjo jokios juridinės teisės minėti Baltarusijoje nebuvusio. Todėl ir čia M. Pocius apgaudinėja skaitytojus su M. Migonio liudijimu, kuris irgi neigia J. Krikštonį Baltarusijoje. Panašu, jog M. Migonis greičiausiai mintyse turėjo vienintelį buvusį kapitonu - vyr. leitenantų; kelių liudininkų nurodantį Nikodemą Reikalą, kurį kaip kuopos vadą Baltarusijoje apie 1981 m. nustatė KGB tyrėjai, ir, kurį ne mažai liudininkų jį liudijo buvus kuopos vadu. Tuo labiau, kad J. Krikštonis batalione kažkodėl kapitonu

nebuvo, nors prieš okupaciją jam, lyg, ir privalėjo būti suteiktas kapitono laipsnis? Apie broliui paaugstinimą jo jaunesnioji sesuo Veronika minėjo Atsiminimuose, ir tai, kaip ir, įrodo okupantų sovietiniai dokumentai, J. Krikštaponi nurodantys vyr. leitenantu buvus, nors tokio laipsnio tarpukario Lietuvos pabaigoje kaip ir nebuvo? Todėl panašu, kad sovietai tik ką suteiktą kapitono laipsnį galėjo pervesti į savo Raudonosios armijos laipsnių gradaciją? Šią spėlionę reik patikrinti. Todėl labai stebina, kad, J. Krikštaponis į 2-ąją batalioną buvo priimtas tik leitenanto laipsniu, kai kuopos vado pareigybė yra kapitono lygio pareigybė. Ar galėjo jis turėti motyvą tada tarnauti, kai kažkodėl jam buvo sumažintas laipsnis? Tuo labiau, kad „J. Krikštaponiui kapitono laipsnį neteisėtai suteikė M. Pocius“ čia V. Klumbio nurodytos „mokslinės“ publikacijos 21-mame psl. ir Pažymos 10-11 psl., parašant, neva, „Kapitono J. Krikštaponio (Krištaponio) tarnyba 2-ajame batalione baigėsi 1942 m. ...“, dar prisigalvojant tame pačiame psl. apie „Paprastai laipsnis pakeliamas už gerą pavestų užduočių vykdymą ...“. Tuo labiau, kad tame 21-mame psl. M. Pocius „seka pasaką“ apie, neva, „Jei J. Krikštaponis (Krištaponis) būtų sirgęs, ..., komandiruotėje, ... nebūtų jokio pagrindo jam suteikti aukštesnį laipsnį.“.

O, čia, **pagaliau, M. Pocius labai teisingai parašė, jog J. Krikštaponiui „nebūtų jokio pagrindo ... suteikti aukštesnį laipsnį“**, taip, kaip, **J. Krikštaponiui**, greičiausiai, **tame batalione ir nebuvo suteiktas laipsnis**, nes **BESISLAPSTANTIESIEMS NUO VOKIEČIŲ IR NEGRĮŽTANTIESIEMS Į BATALIONĄ NIEKAS NEI LAIPSNIŲ NESUTEIKINĖJA, NEI KAS DEZERTYRUOJANČIUS Į ATSARGAS NIEKUR PASAULYJE NEIŠLEIDINĖJA.** Tačiau mūsų Istorijos institutą gal reikės į kokių „absurdų-nesąmonių rekordų knygą“ įtraukti už sukurptą DETEKTYVĄ dar ir apie „J. Krikštaponio demobilizaciją“, net iš trijų batalionų skirtingu laiku, iš kurių vieno net Lietuvoje neregėto. (242-E bataliono GOOGLE nerodo, o apie visą humoristinę detektyvą dėl išsigalvojimo apie J. Krikštaponio „demobilizaciją“ su pačia kvailiausia specialistų-istorikų apgavyste bus šio laiško gale yra nuoroda į dar rengiamą studiją)

Ir čia fantazavimo viršūnės priežastis, - tai pačių elementariausių dalykų nežinojimas, kaip ir tai, kad bataliono vadas majoras A. Impulevičius karininkams suteikinti paaugstinamuosius laipsnius negali - jis tai gali tik kariam ir puskarininkams laipsnius kelti. Ir tai žino kiekvienas, kuris tarnavo bet kokioje kariuomenėje.

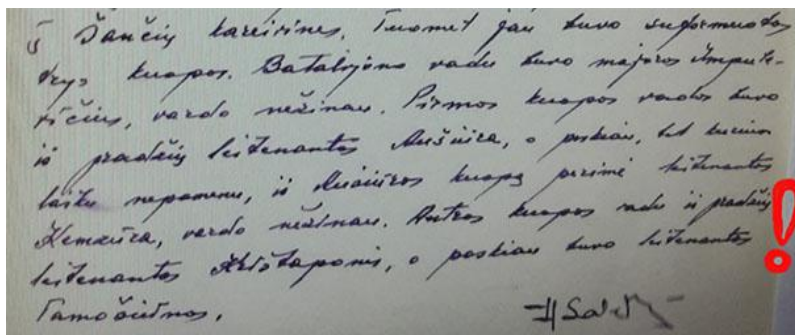
Taigi, kad karininkui laipsnį pakelti, užpildyti Pakėlimo lapo anketą neužtenka - tas Pakėlimo lapas yra tik kaip prašymas-siūlymas laipsnį kelti ir karininkams laipsnius kelia, paprastai aukštesnės karinės struktūros, kaip komendantas ir pan.. Tuo labiau, privalo būti ir įsakymas, suteikti laipsnį, ko pagal šių eilučių autorių „mes-kraštotyrininkai minėtame R-1444 fonde neradome įsakymo suteikti kapitono laipsnio nei J. Krikštaponiui, nei Z. Kemzūrai“, kur pastarasis po 1942 m. jam suteiktų atostogų gal irgi negrįžo į batalioną? Kitiems karininkams laipsnių paaugstinimą įsakymus matėme ir šių eilučių autorius galės parodyti, jei M. Pocius tokių niekad nėra matęs?

Tačiau privalu pakartoti, jog **aukščiausias M. Pocius cinizmas pasireiškė, šiuos visus apie J. Krikštaponio tarnybą Kaune paminėjimus priskirti prie „pasikartojančių parodymų leidžiančių neabejotinai konstatuoti faktą apie J. Krikštaponi žudynėse“**, t. y. **jo buvimas Kaune „įrodo“ apie „žudynes Baltarusijoje“**!!! Tokio cinizmo dar neteko regėti, kai net pradinės mokyklos mokinys, paskaitęs tų protokolų pradžią, kur tik pradžioje minimas J. Krikštaponis, kai pasakotojai pasakoja apie savo tarnybos pradžią Kaune, tai ir tas mokinys pasakytų, kad pasakotojas pasakoja apie J. Krikštaponi tik Kaune. Tuo labiau, kai toliau apie Baltarusijoje vykdomose žudynėse mini kuopai vadovavusius kitus karininkus. Tik, aišku, tas

dalį apie žudynes, vaikams davinėti skaitinėti gal, per daug nereikėtų? Nors apie Holokaustą jau progimnazijose mokiniai turėtų gal, žinoti? Bent, Jonavoje, kai Girelėje būdavo vykdomos moksleivių rajoninės bėgimo kroso varžybos, tai vaikai apšilimui nubėgdavo ir prie paminklo nužudytiems žydams ir po to mokytojų klausinėdavo. Gal todėl dabar ten kroso varžybos nerengiamos – rengiamos plynoje paplūdimio aikštėje, kur nėra jokios užuovėjos ir nėra net pavėsio nuo saulės, kas pavasarį gali būti ir pavojinga. O, šiaip, gimnazijose mokiniai gal, galėtų tuos atrastųjų tardymo protokolų kopijas nagrinėti, ir nustatinėti, ar buvo-nebuvo J. Krikštaponis Baltarusijoje pagal tų 9-ių liudininkų parodymus. Būtų įdomu mokinių teksto suvokiamumą patikrinti.

Dar, didesnis cinizmas, kai „prie žudynių J. Krikštaponį konstatuojantį“ J. Pocius priskiria, dar konkrečiai 1961 m. (ir 20-čia metų ankstesnį) E. Guogos liudijimą, kurį M. Pocius padaro atvirkščiniu, nes jame Baltarusijoje nurodomas taip pat visai kitas kuopos vadas, kurio E. Guoga ir neatsimena, lygiai taip pat, kaip **Baltarusijoje kuopos vado neatsimena ir paminėtas Motiejus Migonis, kuris savo tarnybos pradžioje nurodo J. Krikštaponį. Todėl šie, nurodę J. Krikštaponį, kabai klasiškai neatsimena Baltarusijoje kitą kuopos vadą, kad ir yra įrodymas, jog ten J. Krikštaponis būti negalėjo.**

Bet ciniškai M. Pocius pasielgė ir su Henriko Salelionio liudijimu, jį priskirdamas, prie, neva, „Krikštaponį žudynėse konstatuojantį“, kai M. Pocius rašo, jog „Henrikas Salelionis per“, neva, „apklausą liudijo“, kai iš tikrųjų buvo tardymas ir to proceso protokolas vadinosi [Tardymo protokolu](#). Todėl ne aišku, ar toliau M. Pocius teisingai „nurašo?“ nuo protokolo, kuris V. Klumbio paminėtame žurnale toliau parašė,

8 pav.: ištrauka iš intelektualaus (poeto) Henriko Salelionio 1961-07-20 TARDYMO protokolo 2-tro psl. (LYA, f, K-1., ap. 58, b. 47386/3, t. 3, l. 324), kurio galima [visą lapą pamatyti](#). Kad geresnį vaizdą susidaryti, galima [atsidaryti 1-mą psl.](#) to protokolo, ir pamatyti, kad ten TARDYMO protokolas, o ne „apklausos“, kaip M. Pocius [apgaujinėja-klaidina skaitytojus](#). Toliau galima atsiversti [3-čią psl.](#) o po to [4-tą psl.](#) ir paskutinį [5-tą psl.](#)

„kad 2-ajai kuopai iš pradžių vadovavo lt. Krikštaponis, po jo - lt. Tamošiūnas“.

Taigi, palyginus M. Pocius parašytą H. Salelionio frazę, ir palyginus su [8 pav.](#) matoma protokole ta pačia fraze, ji taip pat genėtina skirtinga, ką ir ji įrodo, jog M. Pocius to protokolo nematė ir nurašė tik kažkieno netikslų atpasakojimą, apie ką kitame puslapyje labiau paaiškinta.

Bet, pirmiau, reikia kas svarbiau, nes prieš teigiant apie, neva, „J. Krikštaponį žudynėse“ ir tam, neva, „įrodymui“ pateikiant „mokslinio“ straipsnio išnašoje H. Salelionio protokolą, - tą protokolą, pirmiausiai, pats autorius M. Pocius privalejo ir atsiversti - privalejo, bent, patikrinti dėl dingusio jo „kaltinamojo“.

Tuo labiau, M. Pocius, priskirdamas H. Salelionio citatą, prie, neva, J. Krikštaponį žudynėse konstatuojantį, arba „istorikas?“ nesuvokia, ką perskaito, kai toje citatoje liudininkas neigia J. Krikštaponį Baltarusijoje, joje nurodydamas lt. Tamošiūną, arba M. Pocius ciniškai parašytą „baltą į juodą“ verčia?

Taip, kad pagal aukščiau [7 pav.](#) esančias nuorodas į H. Salelionio tardymo protokolo puslapius, kuriuos čia skaitytojai gali atsiversti, matosi ne tik kiek kitokie H. Salelionio žodžiai, nei M. Pocius „nurašyti“, bet protokole Baltarusijoje žudynėse 2-ai kuopai vadovaujanti, H. Salelionis du kartus nurodo leitenantą Gecevičių.

Tačiau, H. Salelionio nurodytas 2-jai kuopai žudynėse vadovavęs Gecevičius, V. Klumbio nurodyto „mokslinio“ straipsnio M. Pocius „išvadoje“, gavosi ciniškai paverstu į „Krikštaponį liudijime“, neva, „konstatuojančiu žudynėms vadovus“, kai šis liudininkas J. Krikštaponį mini tik IŠ PRADŽIŲ buvusį. O ta pradžia pagal tekstą akivaizdi Kaune buvusi.

Todėl tokį M. Pocius „mokslinį“ išžulumą privalu čia pažymėti gėdos fiziologine violetine spalva, kai meluojančiojo veidą išmuša raudonis.

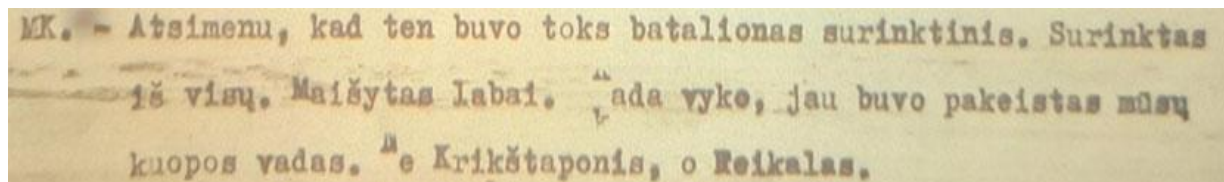
Dar svarbiau yra tai, kad H. Salelionis nurodo žydų žudynes už Minsko maždaug 50-60 kilometrų miestelyje, kurio pavadinimo šis liudininkas nežino.

Žinome, jog apie „Krikštaponį Rudenske“ paistė tik M. Kačiulis, o „Borisove“ S. Rutkauskas, kai pastarajame M. Pocius savo minėtose publikacijose nurodo ir N. Reikalą vadovavus ir nurodo N. Reikalą; net 3 liudininkai su rezultatu 3 prieš 1-ą J. Krikštaponio naudai.

Taip, kad, vien iš šių faktų - M. Pocius paskelbtų duomenų, jau aišku, kad J. Krikštaponis Baltarusijoje būti negalėjo, kai yra akivaizdūs prieštaravimai, apie kuriuos M. Pocius ir M. Kačiulis iškelė prieštaravimus, kai pastarasis 1948 m. nurodė N. Reikalą tai kuopai vadovavus, o po 32-jų ir po 34-ųjų metų M. Kačiulis atmintyje N. Reikalas pavirsta į „Krikštaponį“ ir dėl to M. Pocius reikalavo ištirti priežastį to prieštaravimo.

Tačiau atmintyje, ypač, senstant žmonėms, pavardžių pokytis labai normalus reiškinys psichikoje, kai J. Krikštaponis ir N. Reikalas buvo labai panašūs - iškirtinai aukšti ir liekni karininkai.

Dar svarbiau, kad M. Kačiulis tą savo klaidą ir pripažino, nes tą pripažinimą atliko, visai ne į temą atsakydamas, ko klausė JAV Specialiųjų tyrimo departamento atstovas *Nilas Šeras*. Taigi, M. Kačiulis savo neteisingą parodymą pataisė 1982-08-16 Tarptautinės apklausos popietinėje dalyje, pabrėždamas, jog „*buvo pakeistas mūsų kuopos vadas. Ne Krikštaponis, o Reikalas.*“-

[9 pav.](#): tai didžiausio J. Krikštaponio „kaltintojo“ *Mariaus Kačiulio* (protokole MK. žymimu), kaip ir visų „apie Krikštaponį fantazijų“ perbraukimas, matomas šioje STENOGRAMOJE: apklausos, vykusios Vilniuje 1982 m. rugpjūčio 16 dieną, kuri prasidėjo 11 val.

32 min. ir šis M. Kačiulio atsakymas buvo apklausai gerai įpusėjęs - po pietų Neringos restorane, kai JAV Spec. tyrimų departamentu atstovui *Nilui Šerui* paklausius apie miestus, kuriose vyko žudynės, tai, čia, kažkaip M. Kačiulis pradėjo atsakinėti visai ne į temą, akivaizdžiai norėdamas pataisyti savo priešpjetinį parodymą. Todėl didelė tikimybė, kad **Krikštaponis buvo N. Reikalas** pakeistas jau, gal, išvykos į Minską metu? Tuo labiau, kad visuose protokoluose akivaizdu, jog M. Kačiulis Rudenske galėjo nebūti,

nes į Minską išvyko antru važiuoju po 5-ųjų dienų, o po dviejų metų teigė, jog 8-ųjų dienų, kai jau buvo 3 dienos po spalio 10 d. Rudenske įvykdytų žudynių, kas turėtų būti labai tikėtina, kad sunkvežimį-autobusą vairuotojams, nuvežus pirmą reisą, reikėjo pailsėti - techniką patikrinti, po to, sugrįžus į Kauną, taip pat, būtina vėl pailsėti ir techniką patikrinti. O jei koks ir netikslumas dėl dienų, tai tik nuvykę į Minską ir be poilsio kariai taip pat negalėjo operacijoje dalyvauti, kurie antru reisą vyko. Juolab, Tarptautinėje apklausoje JAV teisininkės N. Grybauskaitės M. Kačiulis yra įtartas specialiuoju „liudytoju“, ir tai labai tikėtina, nes M. Kačiulis buvo komunistu-pogrindininku, už tai kalėjime du kartus buvo sėdėjęs, ir iš kalėjimo jį išlaisvino sovietinė okupacija, ir už tai jis dirbo Raudonosios armijos karinėje bazėje. Tikėtina, kad N. Reikalas Minske galėjo pasirodyti ir Rudenske žudynių metu, nors ten labai vadovavo Tamošiūnas - vadovavo net visam batalionui, tai kažkas kuopai tada turėjo vadovauti ir tikimybė didelė yra, kad ten N. Reikalas galėjo taip pat būti. nes, pagal Vuosaičio liudijimą šalia Tamošiūno buvo ir A. Impulevičius, bet, jis, matyt, nesikišo į

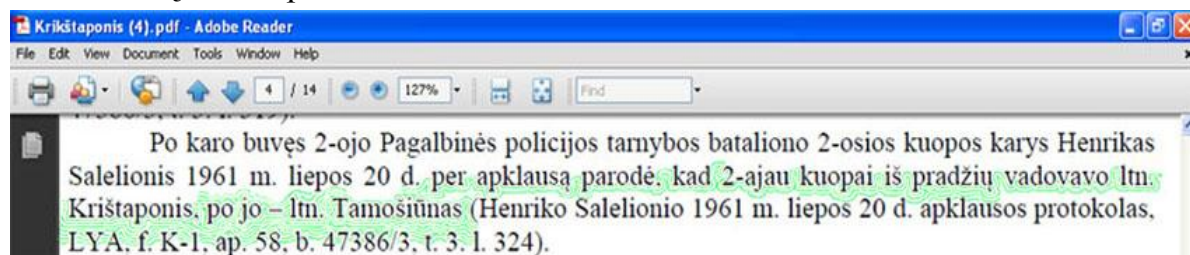
žudynių akcijos vykdymą. Todėl N. Reikalas galėjo rūpintis nenorinčiais šaudyti savo kuopos kariais, nes Tamošiūnas visai operacijai vadovavo – tokį vaizdą iš Vuosaičio liudijimo galima susidaryti. (čia nuodugnesnę reik analizę visų apklausų atlikti) Tuo labiau iš Vuosaičio liudijimo, kai visai operacijai Rudenske vadovauja J. Krikštaponio pavaduotojas, tai jau taip kariuomenėje nebūna, kad paskirtą pavaduotoją visai operacijai vadovauti. Galėjo tai atsitikti, tik A. Impulevičiui atsisakius-susimuliuavus ir pan. Tuo labiau, kad J. Krikštaponis mokėjo vokiečių kalbą, ir tada jis būtų perėmęs bataliono vadovavimą. Todėl ši aplinkybė irgi neigianti „J. Krikštaponio Rudenske“ išsigalvojimo tikimybę. Be to, istorikai nestudijavo stenogramos, nes iš **ŠIOS STENOGRAMOS DAUG TIKSLESNIS VAIZDAS, NEI SOVIETŲ TRADYTOJŲ LABAI IŠKRAIPYTUOSE PROTOKOLUOSE**, ir kodėl istorikai tų stenogramų nesinaudoja - labai neaišku? Tikslesnės M. Kačiulo ATSAKYMŲ APLINKOS PSICHOLOGIJAI SUVOKTI, [galima visą šios stenogramos puslapį pamatyti](#).

Grįžtant prie Borisovo, kuriame žydų žudynėse vadovavus 2-ajai kuopai N. Reikalą nurodo 3 kartus daugiau liudininkų, nei „Krištaponį“, į tą Borisovą nuo Minsko Vikipedija nurodo 71 km, o į Rudenską (Rudzenską) trumpiausiu keliu pagal geležinkelį yra 42 km.

Bet Borisovas turėtų, „kaip ir atpulti“, nes tai miestas su tada 150 tūkstančių gyventojų, o H. Salelionis mini miestelį, kuriuo ir buvo Rudenskas bei kiti, kaip Kopylius (5 tūkstančiai gyventojų prieš karą ir miesto teises turi tik nuo 1985 m.) Bet jis, irgi „atpuola“, nes Kopylyje H. Salelionis mini prieš sovietinius partizanus egzekuciją atliktą. Taigi, pagal H. Salelionį 50-60 km nurodytas atstumas labai artimas 42-iems kilometrams iki Rudensko geležinkeliu ir gali būti ne maža tikimybė, jog H. Salelionis galėjo turėti omenyje Rudenske vykdytas žydų žudynes. Tai dar vienas simptomas J. Krikštaponio išteisinimui.

Taigi NAGRINĖJANT M. POCIAUS MELO PSICHOLOGIJĄ, ir atidžiau į [4 pav.](#) įsižiūrėjus, šį liudijimą jau, lyg, ir „panašiau“ M. Pocius, „nurašo?“ nuo protokolo, bet vis tiek IŠKRAIPĖ viso liudijimo tekstą, kai liudininkas žymiai aiškiau pasakė, nei M. Pocius prigalvojo visai kitokią jo „sakymą“, nes, pagal M. Pocius parašymą, kuopai galima vadovauti ir nebūnant jos oficialiu vadu. Bet, matome, Henriką Salelionį išmintingesnį už M. Pocių (pagal KGB ataskaitą jis mėgo eilėraščius rašyti Baraševo lageryje) ir todėl pasakė tiksliau, - parodė, jog - „*KUOPOS VADU*“ (juridiškai paskirtu), „*O PASKIAU BUVO leitenantas Tamošiūnas*.“ Kaip matome, pasakyta, ir tardytojo ranka žmoniškiau parašyta, duodant suprasti buvus kuopos vadu ir Tamošiūną, o ne, kažkur „po jo“ (po Krištaponiu). Todėl to liudijimo sakinio antrąją dalį originale (protokole) matome žmoniškesnį-aiškesnį tardomojo pasakymą ir jo parodymo užrašymą, kuris ir privalėtų skaitytojui sukelti abejonę kaltinamojo „Baltarusijoje“ buvimu, nes iš H. Salelionio žodžių galima suprasti, kad kažkur ltn. Krištaponis dingo ir jį pakeitė jo pavaduotojas Tamošiūnas, kuris kaip kuopos vadu tapo, pasakant, „paskiau buvo ...“. Na, o pagal M. Pocių, kažkaip „po jo“, t. y.: „po Krištaponio“, - suprask kaip nori. Gal todėl M. Pocius ir iškraipė to svarbiausio liudininko sakymą, mažiau suprantamu išsireiškimu? Negi tam, kad užslėpti („užmaskuoti“) „Baltarusijoje Krištaponio“ abejonę? Tuo labiau, kad tame „moksliniame“ straipsnyje „užmigdomas“ skaitytojo dėmesys; daug kartų karojant visai ne tokius tardomųjų žodžių vienodus užrašymus.

Tuos vienodus užrašymus rašė man ir minėtas A. Rukšėnas man skirtame laiške ir apie H. Salelionį rašė taip:

[10 pav.](#) ištrauka iš šių teksto, kuriame pirmą kartą buvo pateiktas *Henriko Salelionio* liudijimas, keliantis abejonę dėl „kaltinimų“ J. Krikštaponiui. Ta ištrauka yra 4-tame psl. LGRTC-o laiško-atsakymo 2021-11 ... Nr. 55R- , skirto šių eilučių (šio teksto) autoriui į jo 2021-10-06 pateiktą 21-ą klausimą DĖL LEITENANTO KRIKŠTAPONIO (KRIŠTAPONIO), kuri autoriaus Fotošope perfomansu svarbiausiais akcentais paryškinta. Vaizdas yra iš to laiško PDF formate, kuriame to formato valdymo juostelėje matosi 4-tas psl. ir per / brūkšnelį rodoma 14 psl. apimtis to LGRTC-o atsakymo, už kurio atsakymą buvo atsakingas A. Rukšėnas. To laiško-atsakymo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lggrtc-man-apie-kriksta.pdf> , o autoriaus atsakymo - tų duomenų

pakomentavimo, pagal tada 2021 m. naujų kraštotyrimų tyrimų sampratą internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/lggrtc-2.htm>

Palyginus šį 10 pav. A. Rukšėno ir po 8 pav. aprašymo esantį M. Pociaus užrašymą, matome idealiai vienodai parašytą, tik visai, ne kaip protokole užrašytą. Taigi, **paaiškėjo, jog ir A. Rukšėnas šių 9-ių liudininkų protokolų gal nematė ir dabar neaišku, katras vienas nuo kito, ar dar ir nuo kito X-so idealiai vienodai abu NUSIRAŠĖ, visai ne taip, kaip protokoluose parašyta! Tai, gal, aplanai, niekas iš Lietuvos istorikų tų dokumentų nė neamatė, o tik gal per vertėją iš kokios kalbos visą tai nurašė?**

Ar ne panašu, kad šių abiejų istorikų užrašyti netikslūs ir ne tokie liudininkų pasakymai gali būti automatinio vertėjo (Translate) iškraipyti? Ar ne galėjo dalis Ypatingojo (LYA) archyvo protokolų kopijų atsidurti kitose suinteresuotose šalyse ir iš jų gal mūsų istorikai šantažuojami? Gal nuo šantažuotojų aklai nurašė jų pateiktus „duomenis“? Reik manyti, kad didžiąją dalį tų dokumentų dalį turi ir Maskva? Be to ir JAV teisininkai dar 1983 m. spalio 4 d. notoje Nr. 1927 per JAV atstovybę reiškė norą „gauti bet kokią, t. y. visą 12-tojo policijos baudėjų bataliono narių nusikalstamos veiklos tyrimo medžiagą, kurią pokario metais tyrė valstybės saugumo organai, ir tokiu būdu padaryti savotišką jos reviziją ir vilkinti J. J. Juodžio deportavimo klausimą. Kartu jie gautų tam tikros informacijos apie tarybinius valstybės saugumo organus,“ – taip skundėsi slapta 1983-12-14 raštu Nr. 4/2429 Lietuvos SSR KGB pirmininkas J. Petkevičius Sovietų Sąjungos KGB Tardymo skyriaus viršininkui A. Volkovui¹⁷.

Tai, kaip matome, J. Petkevičius išsigando, kad Vakarai gali gauti informacijos apie sovietinio saugumo ne tik nusikalstamus metodus, bet ir apie politinių bylų kurpimą, tokiomis specialiosiomis priemonėmis, kaip specialiais liudininkais, kaip M. Kačiulis, už kurio A. Rukšėnas užsikabino, o M. Pociui iškilo įtarimas dėl jo ir pabrėžė, kad reikia jį ištirti. (M. Kačiulis kaip galimai sovietinės prokuratūros specialusis „liudytojas“ buvo įtartas 1982-08-16 Tarptautinėje apklausoje Vilniuje, kurioje JAV teisininkė N. Grybauskaitė apie tai paklausė, o žinomas visiems politiniams kalinams Lietuvos SSR Prokuroro vyresnysis padėjėjas, vyresn. Justicijos patarėjas Jurgis Bakučionis į tokį klausimą M. Kačiuliui uždraudė atsakyti. Šios visos „grožybės“ yra stenogramose, kurių istorikai, greičiausiai nestudijavo? Toje stenogramoje, kaip tik M. Kačiulis pataisė savo „suklydimą“ dėl J. Krikštaponio, pataisydamas, jog buvo pakeisti vadai ir buvo ne Krikštaponis, o Reikalas. O A. Rukšėnas signatūroje minėto 2007 m. „mokslinio“ straipsnio išnašose kaip tik pridėjo tos 1982-08-16 Apklauso signatūrą J. Krikštaponį apšmeižti, kurioje jis pasitaisė ir paneigė J. Krikštaponį.)

O, dėl M. Kačiulio „Rudenske“ „liudijimo“, kuriame jis galėjo nebūti, ir tai akivaizdžiai matosi jo Apklauso protokoluose, tai vėl pasitvirtina dar vienas faktas, kad kad mūsų istorikai galimai nematė Ypatingojo archyvo dokumentus. Tuo pačiu nematė ir ir A. Rukšėnas, net 2007 metais pirmą kartą apšmeižęs J. Krikštaponį, savo irgi „moksline“ (vertame kabučių) straipsnyje, kuriame viską kitaip - net atvirkščiai rašė, nei dokumentuose buvo rašoma „jo paties pristatytose signatūromis“¹⁸

¹⁷ - slaptas laiškas iš LSSR KGB į Maskvą pagal iš Maskvos gautą 1983 m. 29 d. Nr. 6/4843 publikuojamas 2011 Vilniuje LGGRTC-o išleistos knygos KGB SLAPTIEJI ARCHYVAI 1954-1991 m. X-tame skyriuje „KGB ir karo nusikaltėlių paieška“ 438-439 psl., kurios sudarytojos yra LGGRTC-o Tyrimų departamento direktorė dr. Kristina Burinskaitė ir Lina Okulčiūtė. Ta knyga yra internete adresu https://www.atmintiesknygos.lt/wp-content/uploads/2021/07/2011_kgb_archyvai.pdf

¹⁸ - apie viską kitaip - net atvirkščiai teigiant nei dokumentuose rašoma A. Rukšėno „rašiniuose“ šių eilučių autorius įspėjo Holokausto tarptautinės dienos proga anglų kalba knygos apie Holokaustą pristatymo išvakarėse, kurios sudarytojas buvo dr. Arūnas Bubnys, nes tos A. Rukšėno nesąmonės buvo sudėtos į lygiai tokią pačią lietuvių kalbą 2011 m. laidos knygą. **AČIŲ**, kad į tą anglų kalbos knygą nebuvo įdėtos tos nesąmonės, kurios akivaizdžiai matosi, skaitant tekstą ir kurios jau nekompromituos Lietuvos Holokausto tyrimo metodikos. Toje anglų kalba knygoje **jau nėra minimas J. Krikštaponis** – pagaliau jis nebus šmeižiamas

tarptautiniu mastu. Aišku, šių eilučių autorius nežinojo, kad to A. Rukšeno straipsnio nebus, todėl be reikalo rašė tą perspėjimą, su jame pateiktais įrodymais apie rašomas nesąmones ir jo paties pateiktų dokumentų ignoravimą, kurį jau dabar „tyrinėjimų metodikos“ istorijai galima nagrinėti pagal internetinį adresą - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-rukmeno-str-holokausto-knygoje.htm> Visą tai, geresniam studijavimui, galima ir PDF formoje parsisiųsti internetiniu adresu <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypatingi-pastebejimai/HOLOKAUSTO%20kn-2011-rukmeno%20pdf.pdf>.

Juolab, prie M. Kačiulio tauškalo, apie „Krištaponio paliepimą pasitraukti, jei kas nenori šaudyti“, pridėjo liudininkus, kurie neigė to M. Kačiulio paistalus. Tai, negi buvo manoma, kad Ypatingasis archyvas ir toliau priklausys KGB struktūrai, ir prie jų niekas neprieis – jų visuomenė nematys?

Kadangi tokios nesąmonės „moksliniuose“ straipsniuose atsirado, todėl privalu sugrįžti į 2021-12-02 Ukmergėje vykusią konferenciją vadintą „diskusija“, nors ten Istorijos institutas neleido diskutuoti - neleido net vieninteliam likusiam gyvu J. Krištaponio liudininkui - jo kaimynui *Juliui Čeponiui*, užsiregistravusiam iš anksto, neteisėtai buvo bandoma jį neprileisti, buvo jam trukdoma kalbėti ir Instituto direktoriui pareikalavus, buvo pašalintas - jam neleista liudyti, dėl ko jis pergyveno ir greitai NUMIRĖ¹⁹).

DIPTIKAS: 11 pav. ir 12 pav.: Bet, mūsų šalies „istorijos“ instituto direktorius A. Nikžentaitis, neleidęs pasakyti paskutiniam J. Krištaponio liudininkui, koks tasai iš tikrųjų buvo žmogus, - dabar konferencijos diktatorius gali triumfuoti, nes išvartysis iš liudijimo procedūros, jau išėjo netik iš konferencijos, bet ir iš šio pasaulio jau išėjo.

Gal tas išvartymas ar negalėjo pridėti ...? .

Istorija J. Krištaponio apšmeižimo (paskelbimo, kad jis, neva Baltarusijoje ...) M. Pociaus pranešime buvo genėtinais iškraipyta, pasakius, kad apie J. Krištaponį ... pirmą kartą paskelbė, neva, *Evaldas Balčiūnas*. Jis yra bolševikinio Anarchizmo puoselėtojas ir ekstremistinio ANTIFA tinklalapio rengėjas, pagarsėjęs dėl Žemaitijos nuo Lietuvos atsiskyrimo kažkur Rusijoje „problemos“ ar tik ne skelbėjų?

O E. Balčiūnas, neva, „pirmą kartą“ paskelbė 2011 m. kovo mėnesį - maždaug viena mėnesį po to, kai numirė paskutinė J. Krištaponio biografijos liudininkė jo jaunesnioji sesuo *Veronika J. Krištaponytė-Juodienė*. Todėl galima įtarti specialų jos mirties laukimą, kad jos brolių apšmeižti?

¹⁹

- minėtoje Ukmergės konferencijoje-„diskusijoje“ prisistatė jau a. a. Julius Čeponis kaip J. Krištaponio kaimynas, kuriam kaip vaikui, jo šeimai ir visam Bognopolio kaimeliui J. Krištaponis išgelbėjo gyvybę nuo nacių baudžiamosios operacijos, nacių baudėjų įtikinęs, jog žmonės niekuo dėti dėl sovietinių diversantų nužudytų dviejų vokiečių. Apie tai konferencijoje J. Čeponis kai pradėjo pasakoti, tai Istorijos instituto direktorius A. Nikžentaitis NETEISĖTAI pareikalavo nutraukti liudijimą ir liudininkas buvo pačiu brutaliausiu būdu išvartytas. Negana to, tuometinis VDU docentas, šiuo metu Istorijos instituto direktoriaus pavaduotojas Nerijus Šepetys pasipiktino, kad J. Krištaponis išgelbėjo žmonių gyvybes ir sukėlė viešą isteriją, išvadinę J. Krištaponį „kolaborantu“ už tai, kad žmonėms gelbėti J. Krištaponis pasinaudojo vokiečių automobiliu, atsiveždamas ir vokiečių aukštesnio rango karininką. (Lygiai taip pat ir V. Klumbio minėtame „mokslinio“ M. Pociaus straipsnio 22 psl. tai irgi aprašoma, padarius klaidinančią „išvadą“ dėl išgelbėto kaimo, kad, neva, J. Krištaponis „nusipelnęs naciams“.) Aišku, Ukmergės konferencijoje A. RUKŠENAS ATSIPIRŠKĖ J. ČEPONIO dėl savo kolegų – Istorijos instituto vadovų

brutality, todėl šių eilučių autorius LGRTC-ai skirtos studijos 3-čioje temoje „Negi vokiečių sulaikymas nuo nusikaltimo ir iš jų ginklų gavimas Pasipriešinimui prieš sovietus yra „kolaboravimas su naciais“ atliko analizę. Kadangi, panašu, kad Istorijos instituto vadovai „nežino?“ kad vokiečiai ne Lietuvą, o Lietuvos okupantę Sovietų Sąjungą užpuolė, todėl toje 3-čioje temoje atlikta tos N. Šepečio viešos isterijos analizė dėl kiekvieno jo pasakyto tada žodžio, sužymėjus tos žodžius pagal vaizdo įrašo laiką, kur ta 3-čioji tema prasideda 8-tame psl., kurio internetinis adresas yra - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/lggrtc-2.htm>

Tačiau, tai M. Pocius buvo netiesa pasakyta ir šiuo klausimu, nes iš tikrųjų **pirmą kartą J. Krikštaponis buvo apšmeižtų ne E. Balčiūnu, o A. Rukšėnu, dar 2007 m.** moksliniame žurnale GENOCIDAS ir REZISTENCIJA, kuriame „J. Krikštaponiui Baltarusijoje įrodymui“ A. Rukšėnas pateikė dokumentus, kurie net neigia J. Krikštaponi ten buvus, galimai manant, kad „niekas jų nepatikrins?“, vietoje to, kad nuvažiuoti pas aprašomojo seserį ir išsiaiškinti.

Todėl reikėtų manyti, kad Istorijos instituto vadovai - tos Ukmergėje konferencijos organizatoriai, galėjo gauti šoką, kai pagal [11 pav. ir 12 pav.:](#) netikėtai pasirodė dar vienas išlikęs gyvu J. Krikštaponio biografijos liudininkas? Nors jis užsirašė iš anksto kalbėti, bet be jokios teisės buvo bandoma neleisti kalbėti, nors po pranešimų buvo numatytos diskusijos. O tai ir įrodo, jog Istorijos institutui tiesos nereikėjo – reikėjo jam tik savo propagandą skleisti.

Dar vienu M. Pocius pranešime tapo akibrokštu, kai istorinius duomenis, patvirtintus istoriniais dokumentais; su nuorodomis jo paties parašytoje Pažymoje ir artimųjų Atsiminimus istorikas-mokslininkas pavadino "gandu", kuri aprašė [POZICIJA apie Ukmergės konferenciją](#) parašė taip:

[13 pav.:](#) matote istoriko "teisėju" tapusio, reikalaujančio paminklinio akmens demontavimą atlikti ištrauka iš straipsnio, kurio autoriai yra *Vidmantas Misevičius*, galima pasididinti, o taip pat ir plačiau galima pasiskaityti visą straipsnį apie šią Ukmergės konferenciją..

[14 pav.:](#) 2021-12-03 Ukmergės konferencijoje M. Pocius J. Krikštaponio „kalinimą 1944 m. liepos mėnesiui“ net riskyrė. Galima [pasididinti](#).

Buvo net nepatikėta, todėl teko iš naujo perklausyti konferencijos per per 4-ių val. trukmės videoįrašą, kur to pranešimo paskutiniojoje dalyje [dalyje apie „gandus“](#), nors kažkiek kitaip buvo pasakyta, bet gavosi dar didesnė nesąmonė įrašo [43:41](#) dalyje pasakyta tokia:

„Viešai skleidžiami gandai, kad Krikštaponis negalėjo dalyvauti žudynėse, nes 3 mėnesius buvo kalinamas GESTAP-o, - neturi pagrindo, nes jis kalėjo jau demobilizuotas ... - nuo 1942 m. rugsėjo iki 1944 m. liepos.“

Deja, pranešėjas vėl tą patį padarė Lietuvos ir Ukmergės visuomenės kaip ir eilinę apgavystę; lygiai taip pat, kaip ir 2014-06-30 Istorijos institutas rašė Ukmergės

tuometiniam merui Vydui Pakniui, patį absurdiškiausią raštą buvo parašęs.

Absurdas, nes **VĖL Instituto vardu pasakyta absoliučiausia nesąmonė**, nes nuo 3-jų mėnesių vos ne iki 2-jų metų M. Pocius prailgina J. Krikštaponiui kalinimo laikotarpį

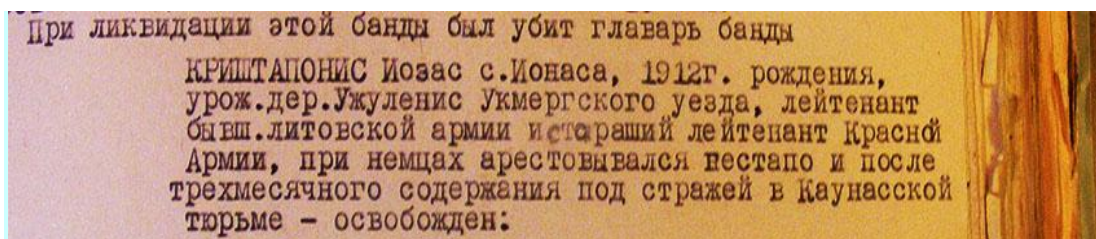
Toks Istorijos instituto atliktas eilinis NUSIŠNEKĖJIMAS, kaip ir 2014-06-30 NUSIRAŠYMAS, taip pat J. Krikštaponiui prailginus tarnybą 2/12-ame batalione net iki 1944 m.

(Galima „pasigrožėti“, atsidarius tą raštą, paspaudus nuorodą [19 pav.](#) ir čia 27-tą psl. paskaičius.)

Net jam tada buvo nepalikta laiko nei kada kalėti, nei Lietuvos laisvės armiją (LLA) kurti, nei Vietinėje rinktinėje būti ir net neduota jam galimybė Vyčio apygardai laiko kurti.

O dabar J. Krikštaponiui Institutas laiko ne batalione, o pagaliau, jau kalėjime! Ar ne per ilgai?

Toks įspūdis, kad vėl M. Pocius galimai nematė dokumento apie J. Krikštaponio kalinimą šio:

[15 pav.:](#) padidintas NKVD generolo P. Kapralovo „donoss“-o ištrauka, skirta generolui-pulkininkui Tkačenkai ta dalis, kurioje nurodomos pagrindinės žinios apie šios temos herojų svarbiausias teiginys kad J. Krikšaponis („Krištaponis“) prie vokiečių GESTAP-o buvo suimtas ir 3-is mėnesius buvo kalinamas Kauno kalėjime. Šio raštelio nuotrauką galima pasididinti ir [VISA perskaityti](#)

Tokia **vėl pasakyta M. Pocius nesąmonė ar ne įrodo, jog ir šio NKVD dokumento savo akyse gal nematė**, nors apie jį nuo kažko nurašė ir įrašė į savo Pažymą bei minėtą „mokslinę“ publikaciją? Tuo labiau, kad iškyla klausimai ir tokie:

1. Jeigu istorikas būtų matęs ir studijavęs šį dokumentą, tai tikriausiai kitaip tą sakinį būtų suformulavęs, jei, išvis į šią problemą gal būtų kitaip pažiūrėjęs?
2. Nors, jeigu ir norėjo J. Pocius pasakyti ir būtų aiškiau pasakęs, kad „*tas trijų mėnesių laikotarpio kalinimas buvo, kažkur, po demobilizacijos iki 1944 m. tarpe*“, tai būtų suprantamiau ir, gal, įtikinamiau, jeigu to „liepos“ mėnesio būtų nepaminėjęs?
3. Taigi, tas liepos mėnesio paminėjimas jau kaip ir iš Partizaninės veiklos pasityčiojimas gaunasi, pasiruošimą tam periodui ignoruojant?
4. O, svarbiausia, **ar M. Pocius iš savęs nesityčioja, su tokiu kategorišku teiginiu?**
5. Pirmiausiai, negi pamiršo, kad savo Pažymos pabaigoje rašė apie, neva, „prieštarinę“ informaciją, kai po kalėjimo J. Krikštaponis **VISĄ NACIŲ OKUPACIJOS LAIKOTARPĮ SLAPSTĖSI NUO VOKIEČIŲ ???**
6. Ar galima pamiršti, kas jo paties Pažymoje parašyta ir ignoruoti, savo paties parašytus teiginius?
7. Ir ignoruoti „galima“ net 1947 m. NKVD dokumentą, kuriame rašoma, jog J. Krikštaponis slapstėsi nuo vokiečių Ukmergės rajone?
8. O gal, A. Rukšėnas nepasakė M. Pociui apie tą dokumentą ir jį paliko kvailio

vietoje?

Svarbiausia, klausimai dar nesibaigia, kai **J. Krikštaponiui M. Pocius priskiria, neva, suėmimą-kalinimą „po demobilizacijos“ periodui, kai:**

1. Ar pagal mokyklinę programą M. Pocius skaitė *Balio Sruogos* ir dar kunigo *Stanislovo Ylos* veikalus apie „Dievų mišką“? Tada vokiečiai buvo pikti ant lietuvių dėl jų boikoto ėjimo į Weimachtą ir už SS legiono nesudarymą, beveik vienintelei Europoje po Lenkijos ir Graikijos, tai už tokį žygdarbį, metant nacių su kėde, ir jo giminaičiui – generolui S. Raštikiui išprašant iš kalėjimo, negi generolas neatsidurtų Dievų miške, o J. Krikštaponis IX-tame forte, ir ...?
2. Ir, išvis, ar būtų kokie nors teisiniai motyvai generolui Raštikiui nusižengusį karininką išprašinėti iš kalėjimo, kai jis, neva, „buvo“ jau civilis? Ar generolas, aplamai, dėl civilio kokią nors teisę turėtų į GESTAP-ą kreiptis?
3. Kodėl Istorijos instituto XX-to amžiaus istorikas dar ignoruoja net mokyklinio lygio Lietuvos istorijos žinias apie XX-tą amžių, dėl J. Krikštaponio suėmimo-kalinimo, neva, „vėlesniu“ laikotarpiu, kai standartfiureris Karlas Jegeris Holokausto kronikoje nurodė laikomus komunistus kalėjimuose tik iki 1941 m. pabaigos?
4. Negi M. Pocius „nežino“, kad J. Krikštaponis vienoje kameroje su komunistais buvo laikomas?
5. Be to, **kodėl M. Pocius ignoruoja ir savo parašytas žinias savo Pažymoje apie J. Krikštaponį? Negi jis neskaitė, ką parašė, ar už jį kažkas kitas parašė? Tokie klausimai jau daug kartų iškyla, ties daugelio jo „teiginių?“ neaiškių.**
6. Kaip galėjo J. Krikštaponis kalėti net iki „1944 metų liepos“, kai jis jau liepos 20 d., bendravo su besitraukiančiais vokiečiais? (Bendravo jų „kalėjime sėdėdamas“)?

Be to, **J. Krikštaponis, kaip tik, tada išgelbėjo kaimą nuo sudeginimo, vokiečius atitraukęs nuo nusikaltimo! Ir tas gyventojų nuo sunaikinimo išgelbėjimas įvyko jau vokiečiams traukiantis, arba prieš Vyčio apygardos įkūrimo sąskrydį, ar po jo?** Be to, J. Krikštaponis su vokiečiais buvo sutaręs dėl ginklų ir, turėdamas lakūną savo sukurtoje Vyčio apygardoje, tuos ginklus paskraidino iš Vokietijos. Apie tai XXI-as amžius rašė taip:

Vokiečių okupacijos laikais Juozas slapstėsi savo namuose. Kai buvo aišku, kad vokiečiai karą pralaimės, Juozo ėmė ieškoti raudonieji partizanai. Liepos mėnesį Juozas išėjo iš namų ir artimieji nieko apie jį nežinojo. Motina vis verkėdavo, kodėl jis nebėgo į užsienį.

Grįžtant rusams, daug jaunimo atėjo pas karininką Juozą Krikštaponį į mišką, bet jis liepė jiems eiti namo. Pasiliko tik tie, kuriems grėsė sovietų armija ar suėmimas. Lietuviai nenorėjo su rusais eiti kariauti prieš kitas valstybes. Juozas Krikštaponis užmezgė ryšius su kitais partizaniais. Jų būryje buvo lakūnas. Jį išsiuntė į Vokietiją parvežti ginklų. Parvežęs ginklus, lėktuvas nusileido ne toje vietoje, kur buvo sutarta. Rusai pamatė ir pradėjo gaudyti. Ginklai buvo sukrauti netoli Jenčenkovo namų, rodos, jų duktė buvo areštuota.

1944 m. liepos 20 dieną miške už Lėno kapinių vyko pirmasis partizanų sąskrydis. Buvo susirinkę apie 200 partizanų. Suvažiavime įkurta Vyčio apygarda, jos vadu išrinktas Juozas Krikštaponis. Partizanai aptarė savo veiklą, struktūrą, priėmė priesaiką. Buvo nuspręsta slapstyti mažesniais būreliais. Jaunesniesiems liepė slapstyti namuose, kai kuriems davė ir ginklų. Taip buvo sukurta pagrindinė Lietuvos kariuomenė.

Juozas Krikštaponis buvo tikras Lietuvos patriotas, labai geras organizatorius, turėjo gerą iškalbą. Ryšiai su užsieniu buvo palaikomi irgi per J. Krikštaponį, nes jis mokėjo užsienio kalbas.

XXI-mo amžiaus publikacijos ištrauka, kurią **VISA** galima paskaityti **ČIA**.

[4 pav.: iš

19

- apie Pirmojo Pasipriešinimo susiorganizavimą - Pirmą Partizanų sąskrydį, įvykusį už Lėno kapinių miške, pagal to įvykio liudininką Mykolą Diršę, šių eilučių atliko analizę, kuri yra internetiniu adresu <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/pasipriesinimui-80/index.htm>

Tuo labiau, kad **J. Krikštaponis 1944 m. liepos 20 d. rengia PIRMAJĄ Partizanų SĄSKRYDĮ** ¹⁹ dar, kai prie Šventosios upės vyksta žiaurus mūšis ir kai į Ukmergę sovietai įžengs

tik po 5-ių dienų!

Todėl ir dėl Partizaninės veiklos M. Pociui dar iškyla klausimai ir tokie:

1. Tai ar vokiečiai būtų davę ginklus, kad ir tik iš kalėjimo paleistam ir su komunistais pasėdėjusiam kartu vienoje kameroje?
2. Negi M.Pocius nežino, iki kada komunistai buvo laikomi kalėjimuose?
3. Negi „kalėjime sėdėdamas kūrė“ Lietuvos Laisvės armiją (LLA) ir „sėdėdamas kalėjime“ Vietinėje rinktinėje buvo?
4. Ar, išvis, pagalvojo M. Pocius, ką pasakė?
5. Ar ne tokio Lietuvos istorijos instituto „supratimo“ dėka buvo ignoruotas Pirmojo Pasipriešinimo prieš antrąją sovietinę pagerbimas?
6. Ar ne todėl, tas „pirmasis“ pasipriešinimas buvo paminėtas to asmens, kuris tuo metu dar slapstėsi nuo sovietų ir pasižymėjo tik Partizaninio pasipriešinimo pabaigoje?
7. Ar šitaip iškraipoma Lietuvos istorija ne Lietuvos istorijos instituto dėka?

16 pav.: kaip patekti į tą vietą, kur žuvo J. Krikštaponis - konkreti vieta su labai išdildinta kosmine nuotrauka ir žiuronėlis su fotografavimo vieta nurodantis. Galima [pasididinti](#).

8. Ar ne šio Instituto dėka buvo ignoruotas ir J. Krikštaponio dėdės - Pirmojo Lietuvos Prezidento Antano Smetonos 150-mečio jubiliejus?
9. Kodėl per jubiliejaus dieną per LRT radiją kas valandą per „žinias“ Istorijos instituto direktoriui *Alvydui Nikžentaičiui* būtina buvo tyčiotis²⁰ iš jubilieto?

²⁰

- kai buvo Pirmojo Lietuvos Prezidento Antano Smetonos 150-mečio jubiliejus -2024 m. rugpjūčio 10 d. kas valandą per LRT radijo žinias nuo 3:40 įrašo diktoriaus paminėjo Pirmojo mūsų Valstybės Prezidento reikšmę, kai jubiliejus yra gera proga Valstybei susimąstyti, kaip elgiamasi su šiuo Prezidento atminimu, tai nuo 4:06 įrašo dalies, kaip ne keista, bet jau porą savaičių kaip tapęs ne Instituto direktoriumi ir kaip nieką neatstovaujantis ir už nieką neatsakantis **Alvydas Nikžentaitis pasiūlo ne tik ne išskirti iš kitų prezidentų, bet pasiūlyti visiškai pasakė, kad Smetona buvo, neva, „demokratijos duobkasys“**, lyg aplinkui, kaip kaimyninėje sovietų Rusijoje Didysis Spalio perversmas su milijonais gyvybių nusinešimu buvo „demokratijos pergale“, kai tada priešiškoje Lenkijoje pusmečiu anksčiau pats generolas sukėlė Gegužės perversmą ir tai sukelia Lietuvai pavojų, tai. čia irgi „demokratija“, Italijoje Musolinio taip pat „demokratija“ įvesta? Tai, ar **buvęs Istorijos Instituto direktorius yra kažkokios kitos šalies atstovas, ar visiškai nežino mokinių 9-10 kl. kurso?** Juk to amžiaus mokiniams yra parašyta, kad K. Griniaus bendražygiai, buvo politiniai idealistai, kad užgniaužti demokratiją tada skatino Italijos, Portugalijos, Lenkijos patirtis ir nesubrendusios demokratijai patirtys. Apie tai 9-10 kl. mokiniams internetiniu adresu

<https://www.mokslobaze.lt/1926-m-valstybinis-perversmas-lenkijoje.html>, o tai pat dar <https://istorija9-10.mkp.emokykla.lt/turiny/1926-m-gruodzio-17-d-perversmas-2/> Juolab, pats Istorijos institutas 2021.12.04 20:44 per LRT.lt rašo apie Pilsudskio šešėlį tarpukario Lietuvoje, internetiniu adresu <https://www.lrt.lt/naujienos/nuomones/3/1548172/pilsudskio-seselis-tarpukario-lietuvoje-kaltinimai-isdavystemis-s-lapti-pokalbiai-ir-mislingi-90-tukst-lenku-zvalgybos-doleriu?srltid=AfmBOooUinqUUQIrVffJBawwy8CVTEZ8FMNAGbLYGk6URX9SsZksaR2L> O pats šmeižimas jubiliato vyko tą dieną kas valandą internetiniu adresu <https://www.lrt.lt/mediateka/irasas/2000354857/lrt-radio-zinios?episode=2336678&season=%2Fmediateka%2Fvideo%2F1rt-radio-zinios%2F2024&page=36>

10. Kodėl periferijoje istorija geriau suvokiama ir ji labiau gerbiama, negu sostinės „elito“?
11. Nuo kada jubiliatai „pagerbiami“ patyčiomis?
12. Tai, gal Vasario 16-toji buvo „istorinis nesusipratimas“, kad LIUOSA Lietuva atsirado, jei „nereikia“ pagerbti Pirmojo Lietuvos Prezidento jubiliejaus valstybinio mastu?
13. Kodėl svarbiausius Lietuvai įvykius tik savivaldybės susipranta minėti?

17 pav. Liepos 20-toji - Pirmojo pasipriešinimo įvykis, tą dieną įvykusio Pirmojo Partizanų saskrydžio jubiliejinis faktas, fiksuotas buvusio Vyčio apygardos ryšininko - tautodailininko *Mykolo Dirsės*, kuris sukūrė Partizanams atminti paminklą, pastatytą laike Tautinio Atgimimo dar sovietmetyje kolūkio lėšomis. Tas *Pirmasis Partizanų saskrydis* įvyko miške už to *M. Dirsės paminklo* toluomoje matomo ir apie visą tai detalai galima paskaityti, kaip prie paminklo A. Smetonai liudininko pasakojimo liudininkas *Petras Vanagas* pasakoja Ukmergės merui *Dariui Varnui* ir visuomeninių organizacijų atstovams, kaip *J. Krikštonis išgelbėjo kaimą*, ar net, galimai visas gyvenvietes Lėno-Užulėnio nuo sudeginimo (šią versiją dar reikia tikrinti) - apie visus pasakojimų variantus ir kitą analizę galima paskaityti pagal inter. adresą <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/pasipriesinimui-80/index.htm> Koliažas, kurį atminčiai galima **pasididinti**, o taip pat galima **labai stipriai pasididinti**, o jeigu vaizdai per dideli, tai galima **šiek tik padidinti**

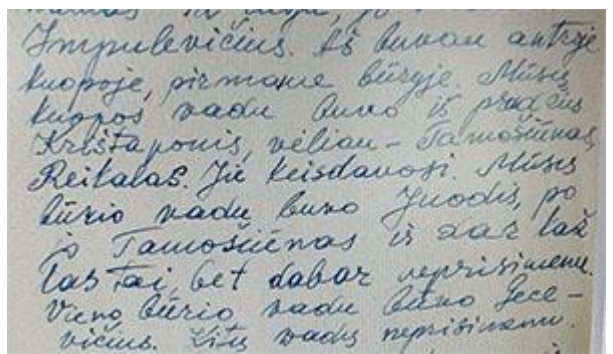
Grįžtant prie V. Klumbio paminėto „mokslinio“ straipsnio, tai jis žurnale

„Genocidas ir Rezistencija atsirado Ukrainoje karo įkarštyje metu, kai visi normalūs patriotai rūpinosi mūsų brolių likimu, tai kaip tik, dėl to karo nutrūko ir Ukmergėje tolimesnis konferencijų ciklas, nes DABARTIS SVARBESNĖ TAPO, NEI PRAEITIS. Todėl J. Krikštaponio priešams tapo puikus momentas, pasinaudoti Kremliaus politikos klasta, tam, kad pasišvaistyti su rusofašistine „spec. operacijos“ Z raide, - su ja pagąsdinti galimai net, gal, „komisiją“, kad ji tik per 20 min. priimtų savo „išvadą“ dėl Ukmergėje Atminimo paminklinio akmenų? Tai, kaip tik tame periode ir išėjo šis V. Klumbio paminėtas „mokslinis“ straipsnis, kurio patriotai net neturėjo galimybės pamatyti, nes rūpėjo dabartis. Tai tuo momentu pati proga klastoti praeitį. Ar ne todėl ir praleistas dar vienas labai svarbus liudytojas - dar net svarbesnis už H. Salelionį? Juk, M. Pocius praleistas *Juozas Vėsa* dar aiškiau paneigė J. Krikštaponio „Baltarusijoje“ prisigalvojimą, kai pamini dar ir kitą kuopos vadą Reikalą, su kuriuo J. Krikštaponio pavaduotojas Vladas Tamošiūnas ne kartą kaitaliojasi kuopos vado pareigose!

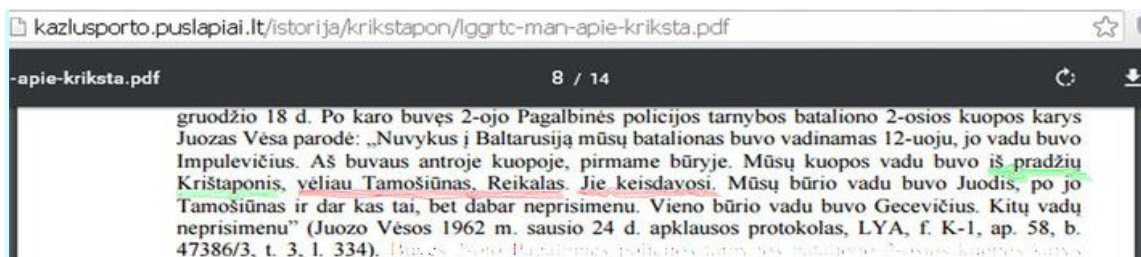
Tai, AIŠKU, KAIP DIENĄ, jog tie abu pakeitė pirmąjį, kažkur dingusįjį. - taip kiekvienas mąstantis skaitytojas iš karto suprastų. Ar ne todėl J. Vėsa M. Pocius ir paslėptas „moksliniame“ straipsnyje?

Kad „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ būti negalėjo, visiškai aišku pasidarė, tik po 2,5 mėnesių nuo minėtos Ukmergėje vykusios konferencijos, kai Centras šių eilučių autoriui atsiuntė visai kitokias žinias, nei Institutas jas Ukmergėje ir visai Lietuvai skelbė.

Taip, kad gavosi dar ciniškiau, kad M. Pocius praleido ir nepaminėjo labai panašiai liudijantį ir puskarininkį *Juozą Vėsą* iš Punios, kuris kaip ir *H. Salelionis* paminėjo Krikštaponį „iš pradžių“ (t. y. Kaune), o „vėliau“ (jau savaime suprantamą, kad Baltarusijoje) ne tik Tamošiūną, bet ir lt. Reikalą, kurį vadu būnant Baltarusijoje nustatė ir KGB. Juolab, greitakalbėje tardytojas užrašė VADUS ESANT ABU, tik kableliu atskirtus. Todėl liudininkas paaiškino, jog JIE KEISDAVOSI. Iš šių dviejų lakoniškų žodžių aišku, jog ne kartą, o dažnai keisdavosi. Taip, kad, kas kariuomenėje buvo, ar turi loginių mąstymą, tai besikeičiantys kuopos vadai byloja kažkokią nenormalybę - tikrojo vado nebuvimo tikimybę, ir todėl pavaduojantys gali dažnai kaitaliotis. Tokia betvarkė kuopoje galima, kai joje nėra pagrindinio kuopos vado.

18 pav. ištrauka iš protokolo Juozo Vėsos („tardymo?“, arba „apklausos?“ - ne aišku, nes pirmas psl. nenufotografuotas) liudijimo apie J. Krikštaponio tarnybą „PIRMIAU (greičiausiai Kaune) ir VĖLIAU Tamošiūną pirmąjį pakeitusį, akivaizdžiai, tą - pastarąjį Baltarusijoje nurodantį. To liudijimo signatūra yra **LYA-f. K-1, ap. 58, b. 47386/3, t. 3, p. 353.** To liudijimo galima **VISA psl. pamatyti.**

19 pav.: dar svarbesnio liudininko-puskarininkio Juozo Vėsos paminėjimas to paties, kaip ir čia 16 pav. aukščiau, taip ir čia LGGRTC-o laiške ištrauka su pagrindinių minčių performancu, kuriame nurodoma apie J. Krikštaponį IŠ PRADŽIŲ buvusį (tikriausiai Kaune), o VĖLIAU nurodžiusį J. Krikštaponio pavaduotoją *Vladą Tamošiūną* - J. Krikštaponio kraštiečių iš Valtūnų kaimo prie Siesarčio ir Šventosios santakos gimusių. Tuo labiau, kad J. Vėsa parodo ir N. Reikalą bei jo **dažną kaitą** su V. Tamošiūnu kuopos vadovavime. Šis

liudijimas patikimas, kaip puskarininkio, turėjusio kompetenciją didesnę, nei kokie jaunieji kariai, neturintys eilinio laipsnio, ir jie M. Pocius paversti „karininkais“ galinčiais būti net iki kapitono laipsnio, apie ką čia gale bus nuoroda į tokių pseudo„istorikų“ nesąmonių studiją. O platesniam kontekstui suvokti, galima [šiuos liudijimus prasiplėsti-pasididinti](#).

Todėl, šio 18 pav. pavyzdžiu M. Pocius minėtos „mokslinės“ publikacijos puslapiuose (ir Pažymoje) atsirado be jokių įrodymų dokumentų fantazijos apie, neva, „*besikaitaliojančius J. Krikštaponį su N. Reikalą*“, lyg, „pirmasis simuliuotų“ būtų, ko tokių nesąmonių kariuomenėje neturėtų būti, jeigu yra įsakymu pritvirtintas vadas ir atsisakinėti vykdyti savo pareigas neįmanoma kariuomenėje. (Aišku, jei „istorikas“ nėra tarnavęs kariuomenėje, tai ar jis gali tyrinėti karines bylas ir jose fantazuoti, neišmanydamas karybos?) Čia ir **matosi Centro bei Instituto kova**, pastarajam daug metų siekiant klastoti, o **Centrui siekiant ezopiškai kaupiti tiesą**.

Dar, didesnis cinizmas, kai „prie žudynių J. Krikštaponį“ J. Pocius priskiria, dar 1961 m. (20-čia metų anksčiau) E. Guogos liudijimą, kurį M. Pocius padaro atvirkštiniu, nes jame Baltarusijoje nurodomas visai kitas kuopos vadas, kurio E. Guoga ir neatsimena. Taip pat Baltarusijoje kuopos vado neatsimena ir paminėtas Motiejus Migonis, kuris savo tarnybos pradžioje nurodo J. Krikštaponį. Taip pat ciniška ir dėl Henriko Salelionio, kurio žodžiai tame M. Salelionio yra užrašyti, jog „*Henrikas Salelionis per apklausą liudijo, kad 2-ajai kuopai iš pradžių vadovavo lt. Krikštaponis, po jo - lt. Tamošiūnas*“. Šis liudijimas jau panašiai nurašytas, kuris ir privalo skaitytoją suabejoti kaltinamojo „Baltarusijoje“ buvimu. Dar labiau, ciniška, kad M. Pocius praleido ir nepaminėjo labai panašiai liudijantį ir puskarininkį Juozą Vėšą iš Punios, kuris kaip ir H. Salelionis paminėjo J. Krikštaponį iš pradžių, o vėliau ne tik Tamošiūną, bet ir lt. Reikalą, kuriuos abu minėjo dažnai besikeičiančius.

Todėl akivaizdu, kad savo darbo neatliko ir to mokslinio žurnalo redaktorė *Mingailė Jurkutė*, kuri iš H. Salelionio žodžių privalėjo paklausti M. Pocius, dėl dingusio J. Krikštaponio. Jei to nebuvo klausama, tai krenta „mokslinio“ leidinio statusas. Jis ypatingai turės kristi po 2007 metais išaiškėjusio A. Rukšėno straipsnio, kuriame buvo pirmą kartą apšmeižtas J. Krikštaponis, kuris, neva, „Rudensko žudynėse ...“ minimas ir „įrodymui“ išnašose buvo pridėtos dokumentų signatūros tokių liudininkų, kaip minėto E. Guogos, neigiančio jį Baltarusijoje liudijimas, taip pat J. Gervino liudijimas, liudijantis N. Reikalą Baltarusijoje, J. Vuosaičio, Rudenske nurodantį žudynėms vadovavusį Tamošiūną, o ne „Krikštaponį“, kaip pripaistė M. Kačiulis, kurio buvo pridėtas ir 1982-08-16 Tarptautinės apklausos protokolas, kurioje M. Kačiulis kaip tik paneigė „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ buvimo priešpietinių nusišnekėjimą, pasitaisydamas, kad **buvo pakeisti kuopos vadai - ne Krikštaponis, o Reikalas**. Ir tai buvo fiksuota STENOGRAMOJE, kurių istorikai nematė.

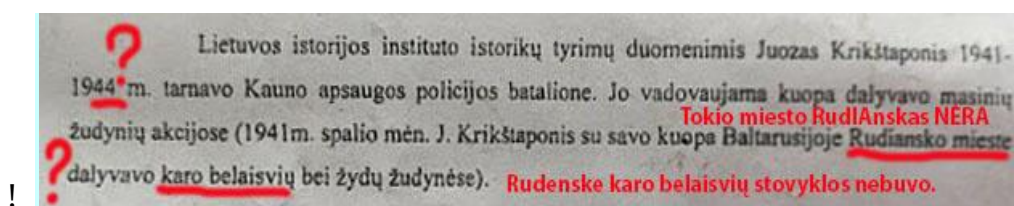
Klausimas: „**Kas uždraudė A. Rukšėnui atsiversti savo nurodytus dokumentus?**“

Be, to, kodėl tų dokumentų nepareikalavo parodyti ir du tada buvę to žurnalo redaktoriais, tarp kurių buvo dar ir Mokslinio redaktoriaus etatas? Kodėl tada A. Rukšėnas nepasidomėjo J. Krikštaponio artimaisiais? Kaip tik, tada dar buvo gyva jo jaunesnioji sesuo Veronika, kuri gyveno pas tėvus ir savo brolių Juozą matė tik namuose! Juolab, jos Atsiminimai, užrašyti dviejų žymių kraštotyrininkų, kurių parodymai patvirtint ir dviejų NKVD bei Pabaltijo karinės apygardos Karinio prokuroro justicijos patarėjo majoro Mamulino atlikta 1955 m. išvada, apie J. Krikštaponį namuose buvusį. To dokumento taip pat istorikai galimai nematė, nes kitaip nebūtų šmeižę Didvyrio. Juolab, ta išvada buvo skirta išlikusiems gyviems J. Krikštaponio bendražygiams ir jo jaunesnei sėsei Veronikai bausmėms sušvelninti. Pereinamoji struktūra iš NKVD į KGB per savo agentus privalėjo žinoti, jog J. Krikštaponis buvo namuose ir ruošėsi Pasipriešinimui. Jei J. Krikštaponis būtų Minske tarnavęs, tai agentai, kurių buvo pilna

komunistuojančių, būtų ne tik informavę, bet ir iš 2/12 dokumentų būtų matę tai, ir tada nebūtų jokių nuolaidų nei sesei, nei ... Tačiau, tada tuose NKVD dokumentuose jokio užsiminimo nebuvo apie J. Krikštaponį, ir apie jokią „Baltarusiją“ nei artimieji ir nei kaimynai nieko negirdėjo. Kitaip artimieji jam paminklinio akmens nebūtų iš savo lėšų iniciavę statyti. Apie tai Teisme buvo pasakyta.

Bet, deja, NKVD du dokumentus 1945 m. apie J. Krikštaponio kalinimą ir 1947 m. apie J. Krikštaponio SLAPSTYMOŠI NUO VOKIEČIŲ Ukmergės rajone dokumentą matė – apie galimai pastarąjį šių eilučių autoriui A. Rukšėnas pripažino, jog galimai tas (jis jam nenurodė, bet lengvai nuspėjamas) „sukėlė NERIMĄ“, bet nesiruošė jo viešinti, nes reikėjo jam atlikti tyrimą. Todėl buvo keista, jog, net neatlikus tyrimo, buvo inicijuotas dvigubam Didvyriui Atminties naikinimo sprendimas PA-2, kurio numatoma valstybinį vandalizmą užkardė Teismas, panaikinęs tą sprendimą.

Patartina atsiminti, nuo ko prasidėjo J. Krikštaponio nepamatuoti persekiojimai iš kažkokių paskalų. **Visų šių apie J. Krikštaponį pačių kvailiausių klastočių akcentas krenta Istorijos institutui.** Kaip tik [20 pav.](#) 2014-06-30 Istorijos institutas rašė Ukmergės merui Vydui Pakniui, kad, neva, to Instituto „duomenimis?“ Juozas Krikštaponis, neva, „1941-1944 tarnavo Kauno apsaugos policijos batalione...“, ignoruojant jo Vietinėje rinktinėje dalyvavimą, vėliau LLA narystę bei kaip Vyčio Partizanų apygardos sukūrimą ir jo kalinimą nacių laikais. Dėl nepilno „Kauno apsaugos policijos“ bataliono pavadinimo, nenurodžius jo numerio, nebeaišku, nes Kauno apygardoje dr. A. Bubnys nurodo net 11 policijos batalionus. Stebina gyvenvietėje, neva, „Rudiansko mieste ... karo belaisvių ...“ nurodymas rašte, kai toje neteisingai parašytoje vietovėje niekas negirdėjo jokių „karo belaisvių“ stovyklų, o 1939 m. tik 1128 gyventojų turėjusi gyvenvietė „miestu“ ar, apamai, galėjo vadintis? Ar tai ne panašu, į absoliutų Baltarusijos geografijos ignoravimą, rašant bet kaip ir bet ką? Svarbu, kad dėl tų absurdu „detalesnę informaciją“ Ukmergės merui siūloma kreiptis į LGGRTC-ą. Ar iš tai ne galima dabar suprasti, jog jau tada Institutas Centrą galėjo klaidinti savo išsigalvotais „duomenimis“?

[20 pav.](#): Šios „grožybės“, skirtos Ukmergės savivaldybės administraciją apgaudinėti su absoliučiomis nesąmonėmis ir yra 2014-06-30 pripaistytos Istorijos instituto rašte, kuri galima [ATSIDARYTI ir „pasigrožėti šedevru“](#), kur šio kraštotyrimo tyrimo metu, net nebuvo patikėta, - buvo pamanyta kad tai kažkokia klaidžiojanti „internetinė klastotė?“, kokia tai? Todėl teko kreiptis į savivaldybės administraciją, kuri patvirtino, jog iš tiesų tokį raštą buvo gavusi. Todėl šio rašto autoriui dr. Rimantui Mikniui šių eilučių autorius įteikė kopiją, kad jis „pasigrožėtų“ savo darbuotoju, kuris sukūrė tą „grožybę“, nes garbingas dr. R. Miknys yra ne to amžiaus specialistu ir akivaizdu, jog pasitikėjo ne aišku kuo, nes pagal raštvedybos standartus privalėjo ir to rašto sudarytojas būti įrašytu. Pagal internetą nuo 1997 m. Istorijos institute dirbantį XX-to amžiaus skyriuje matome Mindaugą Pocių^{6a})

Taip, kad jau labai panašu į M. Pociaus braižą, kaip ir jo paties tuo pačiu elementariausių J. Krikštaponio biografijos žinomų žinių ignoravimu, pasakytu Ukmergės konferencijoje dėl J. Krikštaponio išgalvoto „kalinimo iki 1944 m. liepos mėnesio“. Tai, ar ne panašu į politinį užsakymą apšmeižti žmogų bet kokia kaina, net ignoruojant jo žinomus visuomenėje biografijos duomenis?

Kodėl net nebuvo ištirtas nacių laikais kalinimo laikas? Ir, apleičiamai, kaip galima teikti „faktus“ konferencijoje be jokių įrodymų, jau nekalbat apie visokias manipuliacijas Pažymoje ir „moksliniame“ straipsnyje? Apie jas, net nesiplečiant, tik trumpai galima užsiminti, kad skaitytojų įtikinimui apie, neva, „J. Krištaponį Minske, ir abejojančiams „išmušti iš galvos“ tuo laiku kalinimą, išsigalvotas 1941 m. lapkričio 4 d., neva, „lt. Krištaponio raštas“ Minske rašytas, neva, „bataliono vadui“, kai iš tikro tas nurodytas, neva, „raštas“ yra iš tikrųjų yra ne „raštas“, o Raportas, dar net visiškai kito asmens!

Tai, kaip galima rašinėti bile ką, net vėl akyse nemačius to dokumento, saugomo archyve?

Tuo labiau, kad tas Raportas šokiruoja dar ir tuo, kad ne trumpos biografijos ir problemos išdėstymui, taupomas popierius, parašius tik ant pusės puslapio lapuko ir „suderinimo-tarpininkavimo“ parašai imami kitoje-nugarinėje pusėje, kad pasirašantysis nematytų, ant ko pasirašo? Tai, ne jau ne tas pat, ką ir ant tuščio lapo pasirašinėti? Tuo labiau, kad tekstas melagingas – žinomo karininko nuslėptas mirties nuosprendžio panaikinimas, perteisus ir gavus 10 m lagerio. Tai ar tas Raportas nėra skirtas kažkokiai apgavystei? Be, to, kodėl tas pats Raportas išverstas dar ir į vokiečių kalbą? Tuo labiau, kad daugiau dvikalbių dokumentų R-1444 fonde neteko aptikti. Dar keisčiau, jog iš J. „Krištaponio“ paimtas „tarpininkavimo“ parašas tikrai, ne Minske, o greičiau kalėjime. Apie visus simptomus jau buvo detalai su nuotraukomis buvo aiškinta praeituose raštuose ir dar bus numatomoje studijoje pakartota, nes jei istorikas nebuvo kariuomenėje ir nebuvo susidūręs su karine raštvedyba, tai teks tokiam daugiau aiškinti, nei jau tarnavusiems bet kokioje karinėje tarnyboje. Tuo labiau, jog dėl to Raporto labai panaši A. Impulevičiaus manipuliacija į J. Krištaponio iš kalėjimo ištraukimo procedūrą, kurią reikia dar tirti.

Dar skandalingiau, jog ne tik kario nuo civilio M. Pocius ir A. Rukšėno raštuose nėra skiriama, bet ir, net **kario nuo karininko neskiriama** ir „liudytojo kompetencijai“ pakelti, jaunieji kariai, neturintys net eilinio laipsnio, ne tik „karininkais“ padaromi, bet, ir, dar, net iki „kapitono laipsnio“, galinčiais būti, „užkelti“, prie jų prirašius „jaunasis karininkas“ prierašą? Taip buvo ne kartą visose M. Pocius publikacijose su M. Kačiuliu ir jo kolega J. Grigoniū A. Rukšėno bei dr. A. Bubnio, berods, publikacijose, jei dėl pastarojo neapsirinku? Man, regis, nuo pirmojo nurašytame tekste tokia nesąmonė nepastebėta, akiai nurašant?

Todėl privalu vėl sugrįžti prie tų pačių; naujai atrastų 9-ių liudininkų, minėjusių J. Krištaponį ir sugrįžti į Ukmergės konferenciją, kuriais buvo atlikta manipuliacija, apie juos pasakius taip:

„... yra 9 skirtingu laiku apklausti buvę policininkai, kurie liudydami ... - duodami parodymus apie žudynes rudenį ir žiemą, jie mini Krištaponio pavardę, kad jis buvo kuopos vadas. 9 – dabar yra padarytas papildomas tyrimas. Tai ... – jeigu būtų koks nors vienas liudijimas, ... „ – toliau frazė, kuri čia jau buvo duota – „tai tada galima būtų abejoti. Bet kai yra 3 (trys) - 9 (devyni). Nežinau, kokio dar reikia didesnio, kad šitas žmogus vadovavo 2-ai kuopai?“

Taigi, ir iš šio M. Pocius pasakymo turėjo gautis konferencijos klausytojų apgavystė, nors čia M. Pocius gana nerišliai kalbėjo, užakcentavęs tik kuopos pareigybę J. Krištaponį buvusį. Bet, klausytojų apgavystė buvo sakant, neva, „- duodami parodymus apie žudynes rudenį ir žiemą, jie mini Krištaponio pavardę, kad jis buvo kuopos vadas.“ **Ir čia gaunasi**

PATS ŠLYKŠČIAUSIAS M. POCIAUS MELAS, nes iš tų naujai atrastų 9-ių liudininkų nei vienas jokiose „žudynėse“ J. Krikštaponio neminėjo!

Be to, neaišku, kodėl M. Pocius įkišo tarp, neva, „naujų“ pačius seniausius nuo 2014-12-19 A. Rukšėno „pažymoje“ žinomus apie „J. Krikštaponį žudynėse“ paisčiusius žinomus J. Ūselį, S. Rutkauską ir M. Kačiulį? Tiesa, pastarojo parodytas 1961-09-03 Javas-o lageryje tardymo protokolas, kuriame paminėta J. Krikštaponio, kaip kuopos vado tarnyba Kaune, taip pat nieko bendro su „žudynėmis“ neturi, nes tame tardyme M. Kačiulis aplamai neigė, buvęs žudynėse ir jų nėra matęs. (Beje, be paslėpto nuo skaitytojų J. Vėsos įtikinamiausio parodymo, atrodo, dar kažkokios pavardės trūksta? Reiks ieškoti)

Tuo pačiu, M. Pocius netiesą pasakė, kad, „...liudydami ... - duodami parodymus apie žudynes ...“ yra ne visiškai tiesa, nes tik apie žudynes domėjosi tik NKVD, o susikūrusi KGB pradėjo domėtis plačiau – pirmiausiai domino 2-ojo bataliono susikūrimo aplinkybės ir todėl nuo 1961 m. atsirado J. Krikštaponio minėjimai, kurių NKVD nefiksavo, nes, pagal visų liudijimų apimtį, prie žudynių J. Krikštaponio neturėjo būti.

Iš tokio netikslaus-apgaulingo pasakymo priežastis gali būti tai, kad **M. Pocius galimai ir aplamai gal nėra savo akyse matęs tų visų protokolų, todėl apie juos paisto visai ne taip, kas juose yra parašyta ir net nesuvokia tų tardymų-apklausų struktūros**, kurie prasideda nuo pasakojimų apie batalioną, Kaune, o po to apie išvyką į Minską. Todėl, jeigu juos būtų skaitęs, tai ne būtų pradėjęs tų „žudynių“ prie J. Krikštaponio, nes liudininkai jį minėjo tik Kaune tarnyboje buvusį ir apie žudynes Minske vėliau pasakojo, visai kitus asmenis nurodinėdami. Tuo labiau, kad M. Pocius ir čia vėl kaip ir prisipažino, nematęs tų protokolų, nes prieš tai aiškiai pasakė, jog tų 9-ių atrastųjų tyrimą atliko A. Rukšėnas. Todėl, aplamai, kam duodama kitam tą Pažymą rašyti, jeigu tyrimą ir atradimus atlieka kitas tyrėjas? Tam, kad Centrą politiškai kontroliuoti tiesos nepraleisti? Juk, jei apie tuos 9-s Ukmergėje būtų išsamiai papasakota, tai, gal, ir klausimai konferencijoje būtų atsiradę?

Tačiau be šmeižtų, gal reikalingos ir tikros istorinės tiesos aplinkybės, **bei kitas J. Krikštaponio atminimo pažymėjimas? Tai PRIEŠ NACIUS PASIPRIEŠINIMO PAŽYMĖJIMAS - atminimo lenta su išsamaus paaiškinimo stendu prie buvusio Ukmergės restorano**, esančio Ukmergės centre; beveik priešais savivaldybę kaip kampinis namas Vienuolyno ir Kęstučio gatvių sankryžos kampe, ties kuria įdomiai pasibaigia centrinė Kauno gatvė, ir prasideda Kęstučio ir čia pat pereina į Vytauto.

21 pav.: ir 22 pav.: buvęs Ukmergės restoranas, šalia kurio Juozas Krikštaponis nacių buvo suimtas, sumuštas ir keliems mėnesiams įkalintas į Kauno kalėjimą. Tas namas yra kaip kampinis namas prie Vienuolyno ir Kauno-Kęstučio gatvių sankryžos.

Kaip tik, čia, kur nuo Vienuolių gatvės buvo įėjimas į restoraną, buvusį antrame aukšte, kažkur ties čia iš antrojo aukšto išbėgęs; jau lauke nacių ir buvo sumuštas bei suimtas Juozas Krikštaponis, kuris Kauno kalėjime išbuvo kelis mėnesius (pagal NKVD generolą Kapralovą tris mėnesius) ir iš kalėjimo išleistas, pagal sesers Veronikos teiginį, tik GERŲ draugų bei giminaičio-generolo Stasio Raštikio įtakos dėka.

Taip, kad čia dėstomai problemai apibendrinti, po eilinio per LRT (V. Klumbio) šmeižto, šių eilučių autorius parašė komentarą kaip patį trumpiausią „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ išsigalvojimo paneigimą – APIBENDRINANČIAJĄ koncepciją tokią:

www.lrt.lt/naujienos/nuomones/3/2604459/valdemaras-klumbys-kodel-reikia-panaikinti-detotalitarizacijos-komisija

LRT | .lt

Komentary: 6

Rūšiuoti pagal Naujausi

Pridėti komentarą...

Vytenis Aleksandrakis

D ė m e s i o – Ypatingajame archyve pilna įrodymų, jog J. KRIKŠTAPONIS NEBUVO Baltarusijoje, - vietoje jo net 7 karininkai priskaičiuojami, vadovavę tai kuopai ir ji todėl buvo labiausiai naudojama nusikaltimams, nes tos kopos tikrojo vado nebuvo. Tuos vadus patvirtina tardomieji ir tai patvirtina net KGB, kad Baltarusijoje kuopai vadovavo Nikodemas Reikalas, kuris 1985 m. JAV nusišovė.

Be to, N. Reikalas buvo panašus į J. Krikštaponį, todėl du „liudininkai“ tardymuose susipainiojo – neteisingai ne tą pavardę paminėjo.

Ir tai patvirtino pats didžiausias melagis – komunistas-pogrindininkas, už komunistinius nusikaltimus du kartus kalėjęs kalėjime Martynas Kačiulis. Jį sovietinė okupacija išlaisvino – dirbo Raudonosios armijos karinėje bazėje, o per karą nuo atpildo pasislėpė A. Impulevičiaus batalione. Jis po karo 1948 m. tardyme rodė Reikalą, 1961-09-03 tardyme JAVs lageryje, aplamai neigė, kad nematė jokių žudynių. Bet, M. Kačiulį anksčiau iš lagerio išleidus, kaip komunistas, tapo prokuratūros specialiuoju „liudytoju“ (taip jį įtarė JAV teisininkė N. Grybauskaitė) ir po 30 m. M. Kačiulio „atmintyje“ N. Reikalas pavirto į „Krištaponį“. Tačiau 1982-08-16 Tarptautinėje apklausoje Vilniuje, dėka JAV teisininkų puikios apklausų metodikos, žmogelis (M. Kačiulis) kažką prisiminė ir po pietų (Neringos restorane) pasitaisė, paneigė J. Krikštaponį, pasakydamas, kad buvo pakeisti vadai – „Ne Krištaponis, o Reikalas“ buvo. Tik to pasitaisymo istorikai nematė, nes kaip ir nusikalstamai STENOGRAMŲ nenagrinėjo, kunose pilna svarbių faktų.

Lygiai taip pat susipainiojo ir S. Rutkauskas, kuris prieš išvykį į Minską nebuvo batalione ir nematė kuopos vadų pokyčio. Todėl jam naujas vadas N. Reikalas galėjo atrodyti kaip „Krištaponis“. Šią hipotezę patvirtina istoriko Mindaugo Pociaus 10-11 Pažymos puslapiuose, neva, „Krištaponio“ Borisove žudynėms vadovavimas, o pagal B. Simonavičių, S. Gerviną ir M. Kačiulį tame pačiame Borisove vadovavo N. Reikalas. Tai 3 prieš 1-ą K. Krikštaponio naudai.

Be to, tos M. Pociaus Pažymos 11-tame psl. yra NKVD duomenys, jog Krikštaponis kalėjo Kauno kalėjime, o po kalėjimo, SLAPSTĖSI NUO VOKIEČIŲ PER VISĄ JŲ OKUPACIJOS LAIKOTARPĮ. Šį sesers Veronikos apie brolio slapstymąsi atsiminimą patvirtina ir NKVD 1947 m. dokumentas; mūsų-kraštotyryninkų atrastas. Yra ir daugiau dokumentų, kurių istorikai nėra matę, kuriuos čia Atsakymuose ruošiamą studiją pateiksiu, jei kibernetinė ataka neištrins.

Patinka · Atsakyti · 1 d.

Dimantas Radžiūnas

s/3/2604459/valdemaras-klumbys-kodel-reikia-panaikinti-detotalitarizacijos-komisija?fb_comment_id=742711744835406

23 pav.: socialinio tinklo „Facebook“ LRT.lt tinklalapyje šių eilučių autoriaus komentaras - trumpiausia koncepcija po Valdemaro KLUMBIO čia nagrinėjamu straipsniu, kuris nuotraukos viršuje matomas raudonai pabrauktas pavadinimas internetiniame adrese. Jis publikuotas 2025-07-15 18:10, o šių eilučių autoriaus tas komentaras paskelbtas; kur tai, po 2-3 dienų, kai to straipsnio skaitytojų jau beveik nebuvo. Apačioje melsvoje juostelėje smulkiais raidytėmis matosi to komentaro internetinis adresas nufotografuotas bei ankstesnio matosi komentatoriaus pavardės dalis. Tų komentarų dabar 6 ir tai matosi viršuje. Kad būtų lengviau įsiskaityti į šią trumpiausią „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ istoriko A. Rukšėno išgalvotą paneigimo koncepciją, tuo tikslu galima pasididinti šio paneigimo pagrindinius-svarbiausius faktus, kurių yra daug kartų daugiau ir bus pateikti dar ruošiamoje apibendrinančioje studijoje.

Lygiai tokią pačią koncepciją ir dėl minėtos „komisijos“ apgavimo čia 24 pav. žemiau yra parašyta po kitu LRT.lt straipsniu, kuri („komisija“) čia rašoma tik per kabutes, nes jeigu vienas josios narys sugebėjo savo narius apgauti ir, tiesiog, užhipnotizuoti; savo įtaigos dėka, ką jis bandė daryti ir Ukmergės konferencijoje, tai tokia „komisija“, vargu, ar reikalinga? Jei ji norėtų toliau egzistuoti, reikėtų, gal, pripažinti Teismo nustatytus grubius procedūrų

pažeidimus, svarstant dėl apšmeižto Didvyrio įamžinimo, apsijuokus su „nacistiniu sprendimu“ - apie ką komentare paaiškinta.

Todėl būtų gerai, kad ta „komisija“, dėl kurios LR Prezidentas nežada raudoti, persiverstų ir taptų tikra Komisija. Tam reikėtų tik įvertinti ir paaiškinti apie visą tai, kas parašyta čia:.

www.lrt.lt/naujienos/lietuvoje/2/2598626/seima-pasieke-desovietizacijos-komisijos-atsistatydinimas

LRT | .lt

Vytenis Aleksandrakis

ATSISTATYDINUSI „komisija“ TURĖTŲ PAAIŠKINTI, KODĖL JI ŠAVE LEIDO BŪTI APGAUTA dar anksčiau atsistatydinusiojo jos buvusio nario Mindaugo Pociaus dėl savo pirmosios „išvados“ dvigubam Didvyriui Juozui Krikštaponiui skirto paminklinio akmens metu. Ar Vitas Karčiauskas gali tai paaiškinti? Kaip jam skirtame Teisme iš „komisijos“ GARSO ĮRAŠŲ paaiškėjus, kodėl „komisija“ atliko Teismo metu išsakytus grubius savo veiklos pažeidimus?

Kodėl „komisija“ nusižengė savo įstatymui, ir kodėl vietoje iki 20 darbo dienų, ji „svarstė“ savo išvadą tik 20 minučių? Kodėl ji priėmė ne kaip specialistų, o tik kaip politinį sprendimą, net nesiaiškinusi svarstomojo istorinio asmens biografijos, kad svarstomasis asmuo buvo nukentėjęs ir nuo nacių ir nuo jų jis slapstėsi? Kodėl „komisija“ neįsigylino ir net neperskaitė savo „komisijos“ nario Mindaugo Pociaus Pažymos, rašytinos iš didžiosios raidės? Kodėl ta „komisija“ patikėjo kažkieno pasakytą frazę, kad „yra pilna faktų“, jog J. Krikštaponis dalyvavo „genocide“, kai toje Pažymoje net nėra tokio žodžio?

Kodėl „komisija“ tą neskaitytą Pažymą leido internete prisegti prie savo „išvados“, kurios pabaigoje buvo įrodymai, jog svarstomasis Juozas KRIKŠTAPONIS „Baltarusijoje“ BŪTI NET NEGALEJO, kai tos Pažymos 10-tame psl. yra pažymėta, jog jis, grįžęs iš nacių kalinimo, SLAPSTĖSI NUO VOKIEČIŲ PER VISĄ JŲ OKUPACIJOS LAIKOTARPĮ, ir, kad tuo metu Baltarusijoje, 2-ajai kuopai vadovavusį Borisovo žudynėms Nikodemą Reikalą nurodo 3 liudininkai, o „Krištaponį“ Borisove nurodo tik 1-as „liudininkas“?

Tai negi ne aišku iš tos Pažymos 10-to psl., kad tas „liudininkas“ TIK PAVARDE SUMAIŠE; idealiai panašių karininkų: K. Krikštaponio ir N. Reikalo? Kodėl neatsižvelgta į toje Pažymoje kito „liudininko parodymus“ prieštaringsus, kuriuos toje Pažymoje reikalaujama ištirti? Kodėl priimtas skubota „išvada“ Nr. 1 ir po to „sprendimas“ tam dvigubam Didvyriui, kai toje Pažymoje yra net keli reikalavimai išsiaiškinti?

Kodėl „negalima“ buvo pamatyti tos Pažymos 10 psl. yra J. Krikštaponio „paleidimo į atsargą“ net iš trijų vietų nesąmonė, kai nurodyto 242-E bataliono tokio Lietuvoje GOOGLE net nerodo, 4, 5 ir 10 psl. yra sveiku protu nesuvokiami didžiausi absurdoi dėl laipsnių pakėlimų, neskiriant kario nuo karininko, o 7-8 psl. dar didesnės beprotystės, neskiriant kario nuo civilio ir neskiriant miesto nuo užmiesčio, ką skiria tai jau ikimokyklinio amžiaus vaikams?

O iš tos Pažymos pabaigos pagal LOGIKĄ, negi „ne aišku“, kad J. Krikštaponis po kalinimo slapstėsi tik todėl, kad nenorėjo vokiečiams tarnauti? Tai negi „ne aišku“, kad naciai jį Ukmergės restorane suėmė už protestą prieš nacizmą tik Holokausto vykdymo metu? Tai ar ne panašu, kad „išvada“ ir „sprendimas“ Nr. 1 tapo, kaip ir „nacistinis“, „keršijant“ už slapstymąsi nuo vokiečių ir vengiant tarnauti naciams? Tai gal tas „pirmas blynas“ ne tik „prisvilęs“, bet ir visiškai sudegęs?

Patinka · Atsakyti · 11 val.

Facebook komentarų papildinys

2/2598626/seima-pasieke-desovietizacijos-komisijos-atsistatydinimas?fb_comment_id=1728526224448627

24 pav. straipsnyje „Seimą pasiekė desovietizacijos komisijos atsistatydinimas“ šio laiško autoriaus komentaras, kurį PATI STRAIPSNĮ GALIMA ATSIVERSTI

Tik keliais žodžiais galima pasakyti, kad **Komisija nuveikė labai svarbius darbus, naikindama sovietinės okupacijos pasekmes,** ir tai reikia aukso raidėmis į istoriją mūsų įrašyti. **Kad neliko mūsų Gimtojoje žemėje okupantų ženklų, - tai šaunu. Bet ..., kas labai ginčytina,** kas jau yra ne su Rytais, o su Vakariais susiję (Salomėja marksizmo idėjas iš Vakarų atsivežė), čia jau, gal, reikia sustoti, jei norima pamatyti klystkelius ir išvadas pasidaryti, kaip jas ateityje išvengti. Todėl istoriko Valdemaro Klumbio pedagoginės mintys, dėl visuomenės ugdymosi yra gal labai vertos? Negi norime tapti laukiniais barbarais,

griaunančiais paminklus ir meninius kūrinis, sovietmetyje ezopine kalba kurtus?

Lygiai tą patį ir šių eilučių autorius, kaip buvęs Orientavimosi sporto pedagogas gali patvirtinti, jog kiekvienas orientacininkas visada daro išvadas ir visad siekia tik SAVIUGDOS tikslų, nes ORIENTAVIMASIS – tai vienintelė veikla, kur nei patarėjų („suflių“) nei minutinių pertraukėlių nepaimsi, nes LAIKO SUSTABDYTI NEGALIMA, kai jau esi startavęs ir leki link finišo.

O JEI NORI ORIENTUOTIS, TAI PRIVALAI PO RANKA TURĖTI IR ŽEMĖLAPĮ. **Lygiai tas pats ir su Istorijos mokslu, jei norime, kad jis būtų mokslu, o ne religija.** Todėl reikia turėti po ranka irgi žemėlapi (visų TIKSLIAI dokumentuotų įvykių vaizdą), nes orientavimosi sporte smerkiami netikslūs žemėlapiai. Todėl privalo būti ne trumpiausias, o greičiausias ir aiškiausias kelias pasirinktas, kad užsitikrinti ir saugą nuo galimų klystkelių – REIKIA MATYTI VISĄ SITUACIJĄ, o ne išskirtinę, jei nori teisingiausią kelią atrasti tarp kelių ir praėjimų labirinto. Bet, to klastingiausio labirinto pasekmės jau aiškios:

Todėl, JAU PATS LAIKAS PAMATYTI, jog JAU PRISIŽAISTA SU UGNIMI !!!

To prisizaidimo pasekmės jau yra po minėto šių metų kovo 27 d. Teismo sprendimo dėl netenkinti J. Krikštaponiui Atminimo naikinimo. Į tą mūsų Teismo sprendimą Baltarusijos užsienio reikalų ministerija (URM) sureagavo gana operatyviai, net po 4-ių dienų, darydama spaudimą dar neįsiteisėjusiam sprendimui, kaip ir kišdamasi į mūsų šalies vidaus reikalus, skatindama ir spausdama LGGRTC-ą skusti - toliau bylinėtis su čia dešinėje [26 pav.](#) raudonai pabraukta svarbiausiąją mintį, siekiant diskredituoti Lietuvos teisinę sistemą; pagal pateiktus, neva, „argumentus“. Kuriuos, prašome „pasigrožėti“, kas nuostabiausiai atidirbo A. Lukošenko režimo propagandos labui – tai mūsų Istorijos instituto veiklos „rezultatas“.

«Согласно справкам и исследованиям, подготовленным историком доктором Миндаугасом Поцюсом, нет никаких сомнений, что Юозас Крештапонис был в батальоне майора Антанаса Импулявичюса, который был отправлен в Минск в начале октября 1941 года и осуществлял там расправы над евреями и военнопленными. Есть свидетельства очевидцев, что он руководил ротой, осуществлявшей ликвидацию евреев Руденского гетто и расправы над советскими военнопленными в Минске», — А.Бубнис, литовский историк и архивист, доктор философии, генеральный директор Центра исследования геноцида и сопротивления жителей Литвы.

[25 pav.](#): ištrauka iš 2025-03-31 14:24 Minsko praUdos paskelbto straipsnio su šių eilučių autoriaus pabrauktais, neva, „argumentais“.

Baltarusijos URM apie tai -

<https://www.facebook.com/photo?fbid=976274768024474&set=a.191053586546600>

[26 pav.](#): dėl J. Krikštaponio paminklo Teismo sprendimu nepatenkintas A. Lukošenko režimui tarnaujanti Minsko praUda. To straipsnio akcentas, mūsų "istoriko" M. Pocius citata čia šių eilučių autoriaus raudonai pabraukta ir čia kairėje išryškinta atskirai. To straipsnio galima [atsidaryti RYŠKESNĮ vaizdą](#), o taip pat galima nueiti į straipsnio originalą internetiniu adresu <https://mlyn.by/31032025/v-litve-reshili-ne-snositi-pamyatnik-nacizistkomu-kollaboracionistu-krikshaponis/>

Čia vėl, panašu, kad M. POCIUS NĖRA SKAITĖS SAVO PARAŠYTOS PAŽYMOS²¹,

kurioje abejonės ir 10-11 psl. prieštaringa žinia, neigianti J. Krikštaponį Baltarusijoje. Tai, negi, tikrai, M. Pocius „nežino“, ką savo Pažymoje buvo parašęs? Tuo labiau, kad, **neva, „nėra abejonų ...“** - jau su šia fraze buvo apgauta Tarpinstitucinė „komisija“, kurios apgavystę advokatas **Aivaras Žilvinskas** demaskavo to minėto Teismo 2025-02-26 posėdžio metu savo Baigiamojoje kalboje. Joje svarbiausiais momentais paaiškėjo išdėstytais nuo 3-čio psl. 2.5.1 skirsnio, kur pagal Komisijos garso įrašus „nuo 40 min 55 sek girdima kad sprendimas dėl J. Krikštaponio paminklo pašalinimo grindžiamas politinėmis aplinkybėmis, politikų spaudimu, užsienio ambasadų spaudimu, o ne istorinių ir teisinių aplinkybių vertinimu“. (P.S.: daugiau apie Teisme išryškėjusius niuansus bus ruošiamoje studijoje, kurios nuoroda čia žemiau)

Tai, ar ne panašu, kad „politinis spaudimas“, greičiau atrodo iš nedraugiškų kaimyninių šalių? Juolab, tada dėl J. Krikštaponio paminklo buvo oficialiai grasinta su Rusijos „spec. operacijos“ Ukrainoje fašistine Z raide, kuri yra LŽB parodyta ir toje draugijoje net dabar esančia.

Tačiau, gal reikia daugiau rimties, kai jau atliekamos kraupiausios ekshumacijos?

27 pav. ši ekshumacija yra pradėta 2021 m. spalio 21 (tą dieną Minsko naujienos paskelbė) šiaurinėje Minsko priemiestinėje dalyje prie Uručjie kaimelio ir netoli garsiosios Karniz-Karnič pelkės (ten dabar 120-tosios divizijos pratybų poligonas ir kasinėjimai pradėti prie įvažiavimo į tą poligoną. Šiuo metu sukurtas net gamtoje ekshumacijos muziejus po atviru dangumi; prie pat atkasamųjų žmonių griaučių. Kiekvienoje duobėje jų atidengiami po kelis tūkstančius ir visą tai rodoma atvykstančioms ekskursijoms. Anksčiau ši vieta buvo garsi Sovietų Sąjungoje automobilių lenktynių žiedu, kurį, šių eilučių tėvo dėka tą žiedą nukonkuravo šalia Kauno Kačerginės žiedas, turintis žymiai geresnes technines sąlygas. Pagal prisiminimus, per pirmąsias lenktynes apie tas žudynes buvo kalbama, jog lenktyninių automobilių kauksmai neleidžia ilsėtis aukoms. Dabar to žiedo neliko nei ženklo. Galima [prasiplėsti-pasididinti](#)

AR NEREIKIA MŪSŲ KAIMYNAMS-GUDAMS IŠKELTI HIPOTEZĘ IR PANAGRINĖTI, AR NEBŪTŲ TŲ AUKŲ MAŽIAU, JEI J. KRIKŠTAPONIS NEBŪTŲ PATEKĘS Į KALĖJIMĄ IR KAIP TEISĘ IŠMANANTIS IR GERAI VOKIŠKAI KALBĄS, GAL BŪTŲ VOKIEČIŲ VADOVYBĖ BANDEŠ ĮTIKINĖTI-DELSTI IR...? ? ?

Kaip gelbėti žmones nuo masinio žudymo, jis patirtį turėjo, išgelbėjęs visą kaimą, o gal ir gyvenvietę nuo „Pirčiupis-2“ likimo. Tai šalia jo gimtojo Pabarninio vienkiemio esantį Bognopopolio kaimelį. Apie tą įvykį yra daug pasakojimų ir keli fiksuoti kraštotyrininkų.

21 - ši Pažyma. autoriaus Mindaugo Pociaus rašytina iš didžiosios raidės, nes joje yra daug reikalavimų tirti, kas ne aišku, ir jos pabaigoje (priešpaskutiniame puslapyje) pateikta prieštaringa-nepaneigta informacija, o taip pat ir to psl. pradžioje sugretinta informacija su dar ankstesniame psl. nurodytomis Borisove žydų žudynėmis, pagal liudininkų 3/1 parodymų santykį gaunasi J. Krikštaponio naudai, kad jo ten nebūta, - jį painiota su kitu į jį panašiu karininku. Taip, kad tuo priešpaskutiniu puslapiu perbraukiami iki to priešpaskutinio psl. buvę visi išsigalvojimai apie „Krikštaponį Baltarusijoje“. Ši Pažyma buvo rengta 2021-12-02 mokslinei konferencijai Ukmergėje, kurios žadėtas tolimesnis ciklas buvo nutrauktas dėl prasidėjusio karo Ukrainoje. O, kadangi buvo minėta Komisija apgaut, jai tos Pažymos neparodžius, todėl internete pasirodė kitas - anoniminis tos „pažymos“ variantas jau lygiai vienu psl. trumpesnis. Todėl teko man išsaugoti jos pirmąjį originalų variantą ir jį išsaugoti internetiniu adresu - <http://www.kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/pazyma%20apie%20j-kriksta.pdf>

Tą įvykį prisiminė ir J. Krikštaponio kovos draugas – J. Krikštaponio žuvimo liudininkas, garsus-legendinis Partizanas *Bronius Juospaitis*–„*Direktorius*“, kurio pasakojimą galima atrasti [kraštotyrininkės Audronės Astrauskaitės fiksuotose prisiminimuose](#).

Iš to įvykio detalių aišku, jog J. Krikštaponis išgelbėjo žmones, kai vokiečiai jau traukėsi. Todėl M. Pocius išsityčiojo iš šio įvykio savo „moksliniame“ straipsnyje, net nesuvokdamas nei to laikmečio, nei aplinkybių, bandydamas jam priešpastatyti jo slapstymosi nuo vokiečių faktą. Tačiau reikia protauti, nes jei slapstėsi po kalėjimo, tai slapstyti jis galėjo tik nuo tų, kas jį paleido iš kalėjimo – paleido pagal sąlygą, kad grįžtų į batalioną. ..

O nuo paprastų vokiečių – besitraukiančių karių slapstyti neturėjo būti jokio tikslo. Todėl, panašu, kad ...

28 pav.: galima [prasiplesti-paisidinti](#)

O grįžtant prie Uruče ekshumacijos, tai pagal visą istorinę situaciją, kai 2/12 batalionas nacių buvo įtrauktas į karinius nusikaltimus ir kai šiuo metu vykdomos kraupiausios sušaudytų karo belaisvių ir civilių asmenų ekshumacijos (visiškai ne ten, kur nurodinėjo A. Rukšėnas, ignoruodamas, nors aiškiai ir klystančiojo J. Krikštaponio klausimu liudininko *Stanislovo Rutkausko*, bet, tikrai žudynių vietai nustatyti labai svarbius parodymus pastarasis davė), iš kurių už Minsko šiaurę iki Uruče giraitės; kaip tik, ir nurodinėjo S. Rutkauskas, beveik atstumą panašų iki žudynių vietų nurodydamas. (Jei truks atstumo, tai Minsko tyrėjams būtų signalas, kad tų žudynių vietos gali būti ir kitos-artimesnės nuo Parodos-Puškinio karo belaisvių stovyklos-dulago, ką gali šie minintieji ir nežinoti, kas tai yra dulag-as? Apie tai detaliau čia žadamoje studijoje bus.

Tik, A. Rukšėnas, „cituodamas“ tą liudininką, kažkodėl patingėjo atsiversti šio liudininko apklausos protokolą, ir apie jį pasakojo viską atvirkščiai, nei protokole parašyta.

Todėl **BŪTINA DĖKOTI** dr. Arūnui BUBNIUI, sudariusiam antrąją anglų kalbos knygą apie Holokaustą, kurioje jau nėra tokių klaidingų A. Rukšėno – A. Pocius nesąmonių, kokios buvo lietuviškoje 2011 m. laidos tokioje pačioje knygoje, bei po to straipsniuose įvairiausi klaidės, apie kuriuos [šių eilučių autorius bandė perspėti, bet džiaugiasi, jog apsiriko – be reikalo įspėjinėjo](#). Todėl reikia ir visiems džiaugtis, kad Lietuvos Holokausto tyrinėjimo metodika nebus kompromituojama prieš pasaulį elementariausiomis nesąmonėmis – **toje knygoje pasauliui jau nebus šmeižiamas ir J. Krikštaponis**

O dėl J. Krikštaponio nebuvimo ten, kur apie jį BUVO PRISIGALVOTA, ŽMOGIŠKAI KLYSTANT, pagal labai pateisinamas klaidų priežastis, kaip apsipažinimai, pavardžių

sumaišymai ir net nusišnekėjimai, nežinant tikrosios pavardės, ar sąmoningai klaidinat okupantų tardytojus, kurias tyrėjams privalu žinoti. Tuo labiau, kad tokie kriminologiniai tyrimai, tikrai, ne istorikų sritis, nustatinėti personalines-asmenines kaltumo-ne kaltumo bylas. Kad tokias **liudininkų parodymų bylas tyrinėjant, reikia žinoti APKLAUSŲ TAKTIKĄ, TEORIJĄ IR PRAKTIKĄ** - taip vadinosi žymaus kriminalisto-kriminologo, habilituoto mokslų daktaro **Samuelio KUKLIANSKY disertacija**, rašyta jau Nepriklausomos Lietuvos laikais. Kaip tik tokių žinių ir reikia, studijuojant apklausų-tardymų protokolus - apie tai šių eilučių autorius ir pranešė jo dukrai Fainai, jog šita tyrinėjimų sritis labai turi būti rimtai atliekama.

O dėl J. Krikštaponio biografijos, jau vien žinant, kad jis, po kalėjimo slapstėsi nuo vokiečių, tai **nežinomųjų nustatymui yra mokslai algebra ir LOGIKA**, ir, net, - pats elementariausias protavimas, savęs paklausiant:

1. -O kam J. Krikštaponiui reikėjo slapstyti nuo vokiečių, jei jie jį paleido iš kalėjimo?
2. – O tai, kodėl jį galėjo paleisti, jei nusižengė? Negi „už gražias akis“ generol-giminaičio S. Raštikio, bendravusio su A. Hitleriu, su Joachim. von Ribentropu, Viačeslavu Molotovu ir J. V. Stalinu? Negi tokiam garbingam generolui net patys gestapininkai negalėjo patarti, kaip savo giminaitį išsukti, kad BŪTŲ VILKAS SOTUS IR AVIS NE LIESTA
3. Tokiam rezultatui dėl vilko ir avies reikia diplomatinio ir psichologinio išmanymo, ką mūsų generolas derybose su Lenkija ir pademonstravo.
4. Ar vokiečiai negalėjo patarti mūsų generolui, kaip sudaryti būtinybę-priežastį, privalomą iš kalėjimo „iškrapštyti“ dėl tarnybos kokių sugalvotų ir vokiečių, gal patartų „priežasčių“?
5. O išleidus dėl tarnybos „būtinybės“ tariamos, ar įmanoma karinė „tarnyba“, tik iš kalėjimo išleistam? Ko reikia, kad sugrįžt į normalią tarnybą?

Šių 5-ių sau klausimų turi pakakti, kad atsakyti į visus klausimus sau užduotus. Todėl padorus istorikas privalėjo, bent, internetu pasinaudoti. Ten ir buvo net dviejų kraštotyriminkų fiksuoti sesers prisiminimai, kur vėliau atsirado ir vienas žurnalisto analitinis straipsnis.

Dar svarbiau, kad ir yra ta „priežastis“ sugalvota ir LCVA dokumentais parodyta. Tik M. Pociui reikėjo būti archyve ir tai matyti, o ne apgaudinėti skaitytojų su, neva, „J. Krikštaponio raštu“ 1941-11-04 parašytu, kai tas raštas visai kito asmens. Negi M. Pocius „nemoka perskaityti“ pavardžių, spausdinimo mašinėlė parašytų? Bent, A. Rukšėnas prajuokino ezopine kalba anekdotą parašęs apie tą raštą. Tuo labiau, kad yra to rašto ir vertimas į vokiečių kalbą, nors dvikalbių dokumentų daugiau nepavyko pamatyti tame fonde. Juolab, YRA IR PARAŠAS J. KRIKŠTAPONIO, IR AIŠKUS POŽYMIS JO, KAD KALĖJIME PASIRAŠĖ. Jei istorikai netiki, gali pas mokinuką pasiklausti, kuris mokosi rašyti – jis irgi pasakys, jog NE KRIKŠTAPONIO RANKA UŽPILDYTI JO PARAŠO REKVIZITAI, įrodantys, kad pasirašė, tikrai, ne Minske, o greičiausiai kalėjime. Ir tam buvo pretekstas pasirašyti, su visokiausiomis gudrybėmis bei apgavystėmis GESTAP-o – tai labai aiškiai viskas matosi.

Na, o kada kalėjime J. Krikštaponis sėdėjo, tai mokiniai gali patarti M. Pociui atsiversti XX-to amžiaus Lietuvos istoriją ir gali jam pasiūlyti pasiaiškinti, iki kada naciai laikė komunistus kalėjimuose, Net vyresni gimnazistai ar galėjo žinoti apie Karlo Jagerio Holokausto kroniką? Net, jei ir tos ataskaitos neskaičius, **negi negalima išprotauti komunistų laikymo kalėjime trukmę pagal K. Jegerio dėstomus duomenis?**

Kaip tik, sesuo prisimena, jog iš kalėjimo brolis grįžo LABAI SUBLOGĖS. Juolab, jis prašė nenešti maisto, nes vienoje kameroje su komunistais sėdėjo ir nenorėjo, kad jį palaikytų šnipu. O, kadangi buvo sportininku ir aukšto ūgio, tai kalėjimo „davinys“, tikrai, ne pagal „poreikius“ fiziologinius.

O ši nuotrauka paimta iš Sporto Naujienų 1935-08-14, aprašant Lietuvos lengvosios atletikos pirmenybes (dabar vadinamas čempionatais), kurios vyko PLP karo mokyklos stadione Aukštojoje panemunėje. Šią žinią ir nuotrauką pateikė kraštotyrininkas, politinio kalinio sūnus *Robertas ČERSKUS*, kuris yra dar ir žymaus Sibiro tyrinėtojo-geografo bei 1861 m. sukilėlio-tremtinio-bajoro Jono Čerskio palikuonis, kurį labai aprašė šių eilučių autoriaus kolega, Nepriklausomybės signataras, rašytojas, žymus keliautojas-tyrinėlės Gediminas Stanislovas Ilgūnas, kuris sovietmetyje ekspedicijos metu su grupe buvo nukeliavęs į Čerskio pėdomis iki jo mirties vietas. Tuo metu Jonavoje jo įkurtas Turistų klubas KGB buvo uždraustas ir šių eilučių autorius 1969 m. atkurtas dėka nominuoto Šviesoslio vardu dabartinio Keliautojų sąjungos prezidento *Algimanto Jucevičiaus*, kuris tuo metu vadovavo Kauno turistų

Kas dėl 1935 m. Pirmenybių, tai pagal Lietuvos čempionatų suvestinę, kurią atliko ... *Misiūnas*, - Lietuvos lengvosios atletikos federacijos statistikas ir atliko [šios sporto šakos 100-mečiui](#), tai tame čempionate [J. Krikštaponis su rezultatus 13, 09 m, buvo tik antras](#), 6-ais cm. pralaimėjęs *Juozui Budrevičiui*, bet III-čioje vietoje liko minėtas L. Puskunigis. Vadinas, aukščiau aprašytos varžybos buvo ne pirmenybės, o kokios tai kitos? Kitais 1936-tais metais J. Krikštaponis tapo Lietuvos čempionu, 6-iais cm aplenkęs garsų lengvaatletį ir dvarininką-agronomą *Vladislovą Komarą*, kurio sūnus, gimęs 1940 m., būdamas 32 m. amžiaus, tapo 1972 m. [Miuncheno olimpinių varžybų čempionu taip pat rutulio stūmime](#). Tada iš lietuvių geriausiai startavęs *Rimantas Plungė* susidraugavo su šiuo olimpiniu čempionu iš Lenkijos, nes jo motina buvo taip pat geriausia Lietuvoje metikė, Lenkijos rekordininkė ir rutulio stūmimo buvo žymi pasaulyje. O Rimanto Plungės treneriu buvo šių eilučių autorias dėstytojas *Algimantas Baltušnikas*, kuris buvo du kartus Sovietų Sąjungos rekordininku disko metime, kuriam LKKI metimų teoriją dėstė L. Puskunigis, o patsai A. Baltušnikas prieš

išeidamas iš šio pasaulio, atkūrė J. Krikštaponio rinktinės bunkerius, kuriam vadovavo jo dėdės, žuvę toje rinktinėje. Todėl jam nebuvo galima atstovauti Sovietų Sąjungos Romos ir Tokio olimpinėse varžybose bei Stokholme Europos čempionate, nes jo dėdės buvo J. Krikštaponio rinktinėje. Net ir dabar tai negalima Sporto enciklopedijoje tai minėti. Kaip ne keista, šių eilučių autoriui dabar uždėta cenzūra, jis negali patekti ir į Lietuvos enciklopediją, nes visą tai yra susiję su J. Krikštaponiu ir jo tyrinėjimu, ir kažkas iš programišių aktyviai darbuojasi.

Be to, J. Krikštaponis buvo dar ir disko metiku, geresniu, nei rutulio stūmiko, tapęs du kartus Lietuvos čempionu. Galima manyti, kad A. Baltušniką diską mėtyti galėjo paskatinti J. Krikštaponio pavyzdys, nes jis ne taip toli gyveno nuo Baltušnikų tėviškės ir apie J. Krikštaponį vaikystėje galėjo žinoti. Tai reikia dar tirti, nes jo jaunesnės sesutės tai patvirtinti negalėjo, nes jų vaikystė, kaip ir A. Baltušniko paauglystė buvo tremtyje pasmerkta. **Kad perskaityti, kaip straipsnyje buvo minimas J. Krikštaponis ir L.**

Puskunigis, [DALIMA PASIDIDINTI ŠI KOLIAŽA-DIPTIKA](#).

Šių eilučių autorius ATSIPRAŠO dėl griežtos kritikos, nes dabar įtempta tarptautinė padėtis, o J. Krikštaponio pavyzdys Lietuvai ir Ukrainai labai svarbus – labai svarbu ir Žydų bendruomenei, bent, nustoti jį niekinti, nes J. Krikštaponis kartu su Makabi klubo sportininkais Lietuvos pirmenybėse (dabar čempionatais vadinamuose) rungėsi daug metų, imdamas pavyzdį iš žydų-pradininkų metimo rungtyje. Be to, **mistika ir dėl to nacio su visa kėde numetimo Ukmergės restorane**. Daug simptomų psichologinių, jog tas įvykis galėjo atsitikti Holokausto vykdymo metu, kai Ukmergės senamiestis ištuštėjo nuo gyventojų. Juolab, batalioną jis galėjo palikti ar simuliuoti jau po LLV išvaikymo rugpjūčio 3 d., kai to mėnesio viduryje žydų areštams ir į Viliampolės getą varymui, kažkodėl kuopai vadovauja jau ne J. Krikštaponis, kai jis tik, tik buvo paskirtas kuopai vadovauti, nes jam Karininko Garbės neturėjo leisti už Lietuvą nusipelnčiusius Žydų karių sąjungos narius prievartauti, kur Mapų gatvėje buvo jų būstinė, o gretimai Makabi būstinė. Juolab, jo pusbrolis gelbėjo –žydaite ir dabar G. Nausėda už tai apdovanojo. Mūsų daug- be galo daug, bet jos ir tendencijas turi kažkokias, dėl kurių reik svarstyti ir **važiuoti į Vokietijos archyvus, ieškoti atsakymų**. Tai pabrėžė ne seniai Seimo narys-istorikas *Arvydas Anušauskas* per Birželio sukilimui Seime konferenciją tik ką vykusią.

Baigiant kiek trumpoką-PADRIKĄ rašinį šį, **šių eilučių autorius siūlo pažvelgti į DAR RUOŠIAMĄ IŠSAMESNĘ-struktūrizuotą apibendrinančią studiją J. Krikštaponio klausimu** dar žymiai daugiau, su skelbiamaiais svarbiausių dokumentų vaizdais. Tuos visus duomenis surinktus, siūloma istorikams, specialistams ir visiems neabejingiems apibendrinti ir **ieškoti žymiai gilesnių priežasčių** dėl akivaizdaus Didvyrio apšmeižimo. Juk, jis buvo ir Pirmojo Lietuvos Prezidento sūnėnu ir tokio pat pavadinimo Karo mokykloje dirbo pedagoginį-ugdomąjį darbą, kartu dar ir besimokydamas VDU Teisės fakultete iki III-čio kurso. Gal vis tik, reikia programas pabandyti paieškoti, ką tada teisininkai mokėsi? **Visą tai nuo Rugsėjo 1-osios NAUJIEMS MOKSLO METAMS ar ne reikia konferencijas pratęsti**, kurias Ukmergė buvo pradėjusi ir J. Krikštaponį moksleiviams, studentams, sportininkams ir Tėvynės gynėjams rodyti, kaip pavyzdinę asmenybę?

Šių eilučių autorius laukia skubių patarimų, kaip užbaigti tą studiją, kad ji būtų naudinga tyrinėtojams. Kaip ją paruošti, kad joje duomenys būtų kuo naudingesni specialistams-istorikams ir kriminalistams istorinės krypties, jei toks mokslas egzistuoja? Už patarimus jis bus dėkingas

Pagarbiai: Vytenis Aleksandrakis
tel.: +37064021719 – el. paštas: trenerisvytenis@gmail.com ;
Kviečiami visi ir į FACEBOOK profilį; važiuojančio su dviračiu.